

MUHAMMEDÜRRASÛLÜLLAH

GÖNÜLDEN ESİNTİLER

Hz. Peygamber Efendimizi Rû'ya-da görmek

NECDET ARDIÇ

İRFAN SOFRASI
NECDET ARDIÇ
TASAVVUF SERİSİ (18)

GÖNÜLDEN ESİNTİLER.

MUHAMMEDÜRRASÛLÜLLAH

HZ. PEYGAMBER EFENDİMİZİ

RÛ'YA-DA GÖRMEK

NECDET ARDIÇ

İRFAN SOFRASI
NECDET ARDIÇ
TASAVVUF SERİSİ (18)

İÇİNDEKİLER

Sâhife no

ÖN SÖZ..2
Peygamber Efendimizi rû'ya-da görmek hakkında gelen mail.. 4
Bismillâhirrahmânirrahiym......................................5
Rû'ya görmek: Düş görmek.....................................6
Fusûsu'l Hikem'den bir bölüm..................................7
İnsân-ı kâmilden bir bölüm.....................................9
İblis ve tebeası Rasûlüllah-ın sûretine giremez...........9
Bu ön bilgileri verdikten sonra................................10
Fusûsu'l Hikem Yûsuf fass-ı bölümü.........................11
Şimdi tekrar yeni bir tasnif....................................12
Peki o zaman bu zuhuratlar neden oluşuyor..............14
Fusûsu'l Hikem İshak fass-ı küçük bir bölüm.............16
P. Efendemizi zuhuratta görmek üç kaynaktan..........20
Söz buraya gelmişken bir hususu daha.....................23
İnsân isimleri dahi eğitir sözü.................................23
Kûr'ân-ı Kerîm'in ifadesi ile bazı zuhuratlar.............25
Peygamber efendimizden iki zuhurat........................26
Şimdi gelelim kardeşlerimizden gelen zuhuratlara......27
Mü'min mü'minin aynasıdır....................................40
Hz. Alî efendimizin görüşü.....................................41
Batıda zaman, zaman bazı ahlâk dışı haller..............46
Biz yine yolumuza bir hatıram ile devam edelim.........53
Cüneyd-i Bağdağdî'den bir hatıra............................54
Nusret babamın dediği gibi....................................57
Peygamber Efendimizin şemâili şerifi........................59
Üç şiir...61

ÖN SÖZ

Muhterem okuyucularım Peygamber Efendimizin rû'ya-da görülmesi hakkında, internetten gelen bir talep üzerine kısa bir yazı yazmayı düşünmüştüm, ancak daha iyi anlaşılabilmesi için bir miktar bilgi verilmesi gerektiğini gördüm bu yüzden biraz daha genişleterek bu yazıyı bir kitap haline getirmeyi uygun buldum.

Bu yüzden de bu kitap oluşmağa başladı Cenâb-ı Hakk her birerlerimize O yüce Rasûl-ü zişân-ı nı gerçekten anlama, sevgisi ve kabiliyyet-i ni versin.

Bizce bu dünyada yapılabilecek en öncelikli ve en değerli çalışma O yüce âlemlerin sûltan-ı nı sevmeye ve anlamaya çalışmak olacaktır kanısındayım.

Her birerlerimizin ve bütün âlemin varlık sebebi olan O yüce zât-ı sadece, Mekke ve Medîne de yaşamış fiziki sûret-î kalıplarında değil bütün âlemlere yaygın bâtın-ı olan "Hakikat-i Muhammed-î" yönüyle tanımaya çalışmamız Onun hakkında bizlere çok şeyler kazandıracaktır. Bu da yine bizim kazancımız olacaktır.

Not=Bu hususta daha geniş bilgi (13 ve hakikat-i İlâhiyye) kitabımızda verilmiş olduğundan yeri olmadığı için sadece bu kadar hatırlatmayı yeterli görüyoruz daha fazla bilgi için oraya müracaat edilebilir.

Muhterem okuyucum: Bu kitabı okumağa başlarken, nefsin hevasından, zan ve hayelden, gafletten soyunmağa çalışarak, saf bir gönül ve Besmele ile okumaya başlamanızı tavsiye edeceğim, çünkü kafamız ve gönlümüz, vehim ve hayalin tesiri altında iken gerçek manâda bu ve benzeri kitaplardan yararlanmamız mümkün olamayacaktır.

*Gayret bizden muvaffakiyyet **Hakk'** tan' dır.*

Sevgili okuyucum, bu kitabın yazılışında, düzenlenişinde, basılışında, bastırılışında, tüm oluşumunda emeği ve hizmeti geçenleri saygı ile yadet, geçmişlerine de hayır dua et,ALLAH (c.c.) gönlünde feyz kapıları açsın.

Yarabbi;bu kitaptan meydana gelecek manevi hasılayı, evvelâ acizane, Efendimiz Muhammed, Mustafa (s.a.v.) min ve ehli beyt hazaratının cümlesinin rûhlarına hediye eyledim. Kabul eyle kendilerini de haberdar eyle ya Rabb-î

HAKK' tan herbirerlerimize yardım etmesini, gayret, gönül açıklığı ve rûh derinliği vermesini niyaz ederim.

08/11/2008

Necdet Ardıç

Terzi Baba Tekirdağ

Peygamber efendimizi rû'ya da görmek:

RE: Rüyada Peygamberimizi Görmek

Kimden:	pasa cağaloğlu (cagaloglupasa@hotmail.com)
Gönderme tarihi:	21 Ağustos 2008 Perşembe 00:48:47
Kime:	Necdet Ardıç (terzibaba13@hotmail.com)

Selâmünaleyküm,

Aşağıda ki soru sık, sık geliyor. Okuduğumuz bildiğimiz klâsik bir bilgi var. İşin ehli olarak sizin bu soruya vereceğiniz cevabı siteye koymak isteriz.

Selâm Ve Muhabbetlerimle:

Rû'ya da Peygamberimizi Görmek.
Nokta46 tarafından Salı, 05/06/2008 - 06:19 tarihinde gönderildi.

Evet Rû'ya-da Peygamberimizi (s.a.v.) görmek gerçekte görmek gibi olduğu şüphesiz, ancak biz peygamberimizi fiziki yapısını tanımadığımız için rû'ya-da gördüğümüzün gerçekten Rasûlüllah efendimiz olduğunu nerden bileceğiz?

Ve aleyküm selâm Murat Cağaloğlu kardeşim:

Epey bir zaman evvel istemiş olduğum, bu yazıyı yazmağa, ancak vakit bulabildim, çünkü hemen öyle sıradan yazılacak bir konu değil idi. Bazı araştırmalar da

yaparak özetle okuyucularımıza az da olsa küçük bilgiler vererek bu halden fayda sağlamalarını ve bilgi edinmelerini temin etmekti. Gerçekten üzerinde durulacak bir konu olduğu şüphesizdir. Cenâb-ı Hakk cümlemize bu ve benzeri konuları daha iyi anlayabilmemiz için yeterli idrak ve gönül genişliği nasip etsin.

Bismillâhirrahmânirrahîm:

Bu yazıyı oluştururken iki yönden faydalanmayı düşündüm.

(1) Mevzu ile ilgili muteber kitaplardan özetle kısa alıntılar yaparak daha berrak ve gerçeğine yakışır bir şekilde izahına yardımcı olmalarını sağlamak.

(2) Cisi ise Değişik kişilerden, kendilerince gördükleri, (Efendimizle ilgili rû'ya-ları) nı birer misâl olmaları bakımından gerek mail ve gerekse elden göndermelerini istemiştim. Bu yolla bir hayli zuhurat geldi, gayem onlardan bir kısmını olabildiğince yorumlayarak hep birlikte istifade etmekti. Not=O yazı aşağıdadır.

Sayın. Dost, kardeş, arkadaş,ihvan ve evlâtlarımızdan küçük bir ricam var. Kısa bir süre önce bir kuruluştan (Peygamber efendimizi rû'ya-da görmek) hakkında bir yazı istenmişti ancak vakit bulup ilgilenmeye başlayabildim bu yazıya malzeme ve misâl olması bakımından sizlerin veya çevrenizde tanıdıklarınızdan bazı kimselerin gördükleri peygamber Efendimizle ilgili rû'ya-ları varsa hemen en kısa zamanda bana mail ile göndermenizi rica edeceğim. Şimdiden başarılar diler ve teşekkür ederim selâmlarımı ve sevgilerimi sunarım.

Necdet Ardıç Terzi Baba

Rû'ya ve rû'ya görmek: Düş görmek:

Bu hususta özet bir malûmat vermek yerinde olacaktır diye düşünüyorum.

Rû'ya, kelime anlam ve manâsının ifadesini, (*zâhiri-dış, beş duygunun geçici olarak, uyku ismi verilen sürede durması, ve uyku hali bölümünün bir kısmında, aynı beş duygunun bâtın-iç, yönüyle yaşanan lâtif ve gerçek bir yaşam süresidir,)* diye belirtebiliriz.

Bilindiği gibi rû'ya-larımız hayatımızda inkâr edilemez birer gerçektirler ve yaklaşık her birerlerimizi uzun süre etkisi altında tutan rû'ya-larımız da olmuştur.

Aslında dünya yaşantımız dahi, bize göre uzun gibi görünen, gerçek hale göre ise, çok kısa olan, bir rû'ya-dan ibarettir. Geceleri görülen rû'ya-lar ise rû'ya içinde görülen rû'ya-lar gibidir.

Kûr'ân-ı Kerîm'de, İbrâhîm, İsmâil, İshâk, Yakub, Yûsuf, (a.s.) ların, Nemrud ve Fir'âvn'ın da rû'ya-larından bahsedilmektedir.

Ayrıca Efendimiz hakkında, Peygamberliğinin (46) cüz'ünden bir cüz'ü olduğu, Kûr' ân-ı Kerîm ve hadisleri ile de sabit, bir çok rû'ya-ları olduğu da açık olarak bilinen bir gerçektir.

Diğer taraftan eski adetlerden kaldırılmış olanların yerine de, dinimiz (istişare ve istihare) yi koymuştur. İstihare ise, lügat manâsı itibariyle, (*hayırlı olmayı istemek, bir şeyin hayırlı olup olmayacağını anlamak için dua ve namazlardan sonra uykuya yatma)* "rû'ya görebilmek için". Diye ifade edilmektedir.

Hâl böyle olunca gördüğümüz rû'ya-larımızın hayatımız içerisinde oldukça tesirli bir yeri olduğu da

aşikârdır. Her ne kadar bazı guruplar, **(rû'ya ile amel edilmez)** derseler de, bu söz mutlak geçerli bir söz değildir. Ancak! **(Her rû'ya ile amel edilmez)** hükmü doğrudur.

Rû'ya-larımızın bir kısmı nefsânî, bir kısmı ise, Rahmânî'dir. Nefsânî olanların hiç bir yönüyle manâlandırılmaları söz konusu değildir, hayal ve vehimdir. Rahmân-î olanların ise, büyük çoğunluğu tabir gerektirir. Aslında bu da oldukça zor bir iştir ve irfaniyyet gerektirir. Bu hususta daha sonra özet bilgi verilecektir.

Şimdi gelelim yukarıda bahsettiğimiz gibi, mevzu ile ilgili muteber kitaplardan özetle bazı kısa alıntılara.

Muhyiddin-i Arabî (Fusûsu'l Hikem) A.Avni Konuk, cilt 2 İshak fass-ı sahife (93) (Sadeleştirerek)

* * *

Ma'lûm olsun ki, küllî ilmin manâları "ümmü'l kitap"-(ana kitap) tan âlemin kalbi düzeyinde olan "Levh-i mahfuz" âlemine nâzil olur; ve ondan "âlem-i misâl"e gelir. Daha sonra his âleminde ceset ile sûretlenerek his gözü ile görülür. "Âlem-i misâl", âlem-i ulvîden âlem-i süfliye; ve bâtından zâhire; ve ilimden kevne nâzil olan vücûdun dördüncü mertebesidir. Buna **"<u>âlem-i hayal-i mutlak</u>**<u>-mutlak hayal âlemi</u>" ve insân-ın vücûdunda olan "<u>hayal</u>"e de **"<u>âlem-i hayâl-i mukayyed</u>**<u>-kayıtlı-sınırlı hayal âlemi"</u> derler.Ve İnsân hayalinin bir tarafı âlemi misâle, bir tarafı da kendi nefsine ve cesedine "muttasıl-bitişen-birlikte olandır.

İster mizâc bozukluğu sebebiyle ve ister uyku sebebiyle olsun eğer insânın "<u>hayâl"</u> i ne süflî yönden, yani bu içinde bulunduğumuz "âlem-i kevn-madde

7

âlemi"nden, bir sûret (müntakış-nakşedilmiş-gösterilmiş) olursa, hakikati yoktur, (**adğâs ve ahlâm**-karışık,değersiz) rû'ya-lar'dır. Çünkü o kimsenin bu âlemin nakış ve sûretlerine olan alâkası sebebiyle hayalinde meydana gelen bir nevi (**mel'abe**-oyun ve oyuncak)tır. Fakat insân-ın hayalinin aynasında görünmüş olan sûretler, ulvî yönden, yani âlem-i misâl'den, inmiş-nüzül etmiş ise, gerek yakaza da ve gerek uykuda olsun hak ve sabittir. Çünkü! "âlem-i misâl" Hakk-ın ilminin hazinesidir; onda hata mümkin değildir. Ve âlem-i misâl den nâzil olan sûretler, eğer ta'bîre muhtac olmayıp bu his âleminde aynıyla zuhur ederse buna, **"keşf-i mücerred**-yalın soyut-karışık olmayan" derler. Ve eğer görülen hayali sûretlerin, kendisine münasebeti olan, hissi sûretler ile tabire muhtac olursa, buna da **"keşf-i muhayyel"** derler.

Ve insân-ın hayaline süfli yönden aks etmiş olan sûretlere de **"hayal-i mücerred"** (sırf hayal olan) rû'yalar denir. Not= *işte bu rû'yalar tabir edilmesine gerek olmayanlardır çünkü hepsi nefsin hayalindendir.*

Şu halde **"keşf-i mücerred"** ile **"keşf-i muhayyel"** hak ve sabittir. Not= *netice olarak, **"hayal-i mücerred"** ise bâtıl ve boştur.*

.........(Çünkü tecellî,/tecellî olunan kimsenin isti'dadının sûret-i üzerinedir.).........

.........(Binâenaleyh âhirette olan rû'yet dünyada meydana gelen isti'dâ da göre oluşmaktadır.)........
----

* * *

8

Abdül Keriym Cîlî (İnsân-ı Kâmil) Çeviren Abdül kadir Akçiçek: Sayfa 503 - 54 bölüm-vehim:

İşte bu Azrâil melek, ruhunu alacağı kimseye, onun haline uyar biçimde gelir.
Meselâ: zalim bir kimseye, devlet adamlarının intikam almaya memur biri sûretinde gelir. Yada, sultân'ın bir elçisi gibi. Ama nefret uyandıran korkunç bir şekilde.

Ama, yararlı hal, takva sahibi kimselere, insânların ona en sevimli geleni gibi. En hoşlandığı gibi.

Azrâil'e Rasûlüllah (s.a.v.) Efendimizin sûretine girmek (mubah'tır) "olmaz değildir"

Sonra: Onun benzeri mukarrep melekler de Rasûlüllah (s.a.v.) Efendimizin sûretine girebilirler.

Çünkü: Onların hepsi Rasûlüllah (s.a.v.) rûhânî kuvvetinden varedilmiştir.

Meselâ: kalbinden varedilen, aklından varedilen, hayalinden ve diğer ruhânî kuvvetinden varedilenler gibi.

Anla: Bu sûrete girme durumu onlar için mümkündür.
Çünkü: Ondan varedilmişlerdir. Böyle olunca da münasip yerlerde onun sûretine girerler.

Onların, Rasûlüllah (s.a.v.) sûretine girmesi, bir kimsenin ruhu, cesedinin sûretine girmesi gibidir.

Bu manâya göre Rasûlüllah (s.a.v.) sûretine giren de, ancak kendi rûhu'dur.

<u>İblis ve tebaası Rasûlüllah'ın sûretine giremez.</u>

Zira onlar: Rasûlüllah (s.a.v.) Efendimizin beşeriyetinden varedilmişlerdir.
Ancak: Rasûlüllah (s.a.v.) efendimiz Peygamber olduktan sonra onda beşeriyete nasip kalmamıştır.

Bu bap ta gelen bir hadîs-i şerif vardır.

(Ona bir melek geldi; kalbini yardı. Ondaki kanı çıkardı. Kalbini temizledi.)

O kan, beşeri nefis idi. Şeytanın mahalli idi.
Bundan sonra, şeytanın onunla münasebeti kesildi. Bu münasebet olmayınca Rasûlüllah' ın (s.a.v.) sûretine girmeye onlardan hiç birinin gücü yetmez.

* * *

Bu ön bilgileri verdikten sonra şimdi yavaş yavaş yolumuza devam etmeye çalışalım.

Mevzuumuzun daha iyi anlaşılabilmesi için insânları ve yaşantımızı tanıma yönünde bazı tespitler yapmamız gerekecektir.

Bilindiği gibi insânlar türlü mertebelerde ve türlü, türlü anlayış ve hayata bakış inancı içerisindedirler. Her ne kadar bir birlerine yakın anlayışlar var ise de, aslında hiç bir kimsenin hayata bakış ve inancı da kimseye benzemez, bu yüzden değer yargıları da çok farklıdır. İnsânların zâhirlerinde olanlar pek tabii ki bâtınlarında da, bilseler de, bilmeseler de mevcuttur, vücudunda ve yaşamında âmir bir hükümdür. Kişiler farkında olmadan bu hüküm ile hayatlarında hükmetmektedirler ve bu anlayışları istikametinde tefekkürle veya tefekkürsüzlük, veya sadece nafs-i duygularıyla yaşamlarını sürdürmektedirler.

Hal böyle olunca bâtınlarından kendilerine rû'ya yoluyla gösterilen sahnelerin ifadeleri de kendilerine göre özel olacağından hepsi için ayrı, ayrı değerlendirmeler yapılması zarurî olmaktadır.

Fusûsu'l Hikem Yûsuf fass-ı sayfa 246 da bu manâ da şöyle bir değerlendirme vardır.

(1) Bu çokluk halkı, müşahede eden kimseler sadece **"halk"**ı görürler.
(2) Bu çokluk halk'ta, tecelli etmiş olan, Ahadiyyet'in varlığını müşahede eden kimseler sadece **"Hakk"**ı görürler.
(3) Bu iki anlayış ile, iki yönü de müşahede eden kimseler, hem halk-ı, hem de Hakk-ı görürler.

Tabi-i ki bu anlayış, görüş ve müşahede ile yaşayanların hayata bakışları da değişik, değişik olacağından zarurî olarak iç dünyalarındaki tefekkür anlayışları da bu hallerine uygun olacaktır. Ve yine tabi-i dir ki; bâtın âleminden kendilerine gösterilen sahneler de değişik, değişik olacaktır.

Şimdi tekrar yeni bir tasnif daha yapmağa çalışalım.

Az yukarıda belirttiğimiz, (1) inci sırada olan İnsânlar, kendi aralarında bir çok sınıflara ayrılırlar. En belirginleri (7) nefis mertebelerini aşağıya doğru, (Esfel-i sâfilin) yaşayanlardır. Sadece nefsaniyetleri ile kendilerinden habersiz olarak yaşayanlar, sadece hayal-i **halkı** bilenlerdir.

(2) kinci sırada olanlar da kendi aralarında bir çok sınıfa ayrılırlar, onların da en belirginleri, (7) nefs mertebelerini yukarıya (Mi'râc) a doğru yaşayanlardır. Kendilerinden haberli ve ne olduklarını bilenlerdir. Hayatları **Hakk-ı** müşahede ile geçenlerdir.

(3) üncü sıra da olanlar da kendi aralarında birçok sınıfa ayrılsalar da genelde tevhid ve irfan ehlidirler. Halk-ı ve Hakk-ı gerçek haliyle idrak edip, öyle değerlendirip hayatlarını bu anlayış üzere devam ettirenlerdir.

İşte bunların da tabii olarak her birerlerinin gördükleri rû'ya-ları da ayrı, ayrı mertebelerden olduğundan hepsinin tabirleri ve yorumları da ayrı, ayrı olmak zorunda dır, aksi halde bir birine karışan yorumlardan gerçek manâ da fayda sağlanamaz, ayrıca yanlış yapılan bir yorum neticesinde oluşacak yanlış bir davranış o kişiye zarar verilecektir.

Şimdi tekrar genel bir anlayışa daha geçelim.

Bilindiği gibi, rû'ya-lar genel olarak ikiye ayrılırlar, (1) Rahmân-î olanlar, (2) nefsânî olanlardır.

(1) Eğer bir kişi, sadece inkâr ve dünya ehli ise, bu kişinin rû'ya-ları yukarıda bahsedildiği şekilde tamamen nefs-î ve şeytan-î dir. Yani süflî âlemden gelen nefs-î ve hayal-i dir. Hiç tabir edilmez ve bunlarla amel de edilmez. Yol gösterici değil aksine şüpheye ve vesveseye düşürücüdür.

(2) Eğer bir kişi îmân ehli, fakat îmân-ı nın gerektirdiği fiilleri gafletinden ve tembelliğinden terk ediyorsa genelde, bu kişinin de rû'ya-ları, nefsân-î dir. Yaşadığı halin oluşturduğu bazı özel günlerin gecesinde az da olsa, Rahmân-î bir rû'ya görebilir, ancak ayırt edilmesi pek güçtür. Genelde bu rû'ya-larla da amel edilmez. Bunlara yukarıda bahsedilen (adğasu ahlem) karışık rû'ya-lar denir. Bu rû'ya-lara da ayrıca, **(hayal-i mücerred)** de denir, yani sırf nefsinden kaynaklanmaktadır, tabir edilmez.

(3) Eğer bir kişi îmân ehli ulupta îmânının gereği olan fiilleri samimi olarak yerine getiriyorsa genelde bu kişinin rû'ya-ları'nın bir kısmı Rahmân-î bir kısmı da hayal-î dir, çünkü daha henüz kendini tanımamaktadır. Rû'ya-ları'nın bir kısmı tabir edilir. Ancak o kişinin rû'ya-sını gördüğü günlerdeki psikolojik halinin, yani iç bünyesindeki rûh halinin bilinmesi gerekmektedir.

(4) Eğer bir kimse (tarikat-yol) ehli ise ancak yolculuğunun farkında değil ise onun da durumunun hükmü (3) bölümdeki gibidir.

(5) Eğer bir kimse, gerçek manâda (tarikat-yol) ehli ise, bu kişinin de rû'ya-ları genelde, Ramân-î bazende, hayal-i olmaktadır. Çünkü bunlar kendilerini yavaş, yavaş bu süflî âlemden kurtarma ve ulvi âleme doğru yükselmeye başlama çabası içindedirler, bu yüzden kendilerinde bir lâtifleşme hasıl olduğundan, rû'ya-ların da da bu hal hissedilmeye başlamaktadır. Bu kimselerin rû'ya-ları tabir edilir, bazen yeni bir bilgi halinde, bazen de yaşadığı hayatını düzenleme babında ikazlar olabilir. Bu guruba girenlerin de kendi içinde değişik mertebeleri vardır. Görülen rû'ya-lar kişinin özel hali göz önünde bulundurularak tabir edilmesi gerekmektedir. Bu rû'ya-lara **(keşf-i muhayyel)** denir. Bunlar âlemi misâl'den ve ilâhi hayal âlemindendir.

(6) Eğer bir kimse gerçekten, tevhid, muhabbet, ve irfan ehli ise, bu gibi kişilerin Rû'ya-ları tamamen Rahmân-î dir. Bu gibi kişiler zâten kendi rû'ya-ları'nı kendileri tabir ve yorumlarlar. Bu zuhuratlar, bazen **(rû'ya-yı sadıka-keşf-i mücerret)** "<u>aynı ile vâkî-görüldüğü gibi</u>" dir. Zâten tabir gerektirmezler. Diğerleri ise **(keşf-i muhayyel)** tabir ve yorum gerektirenlerdir. Tabii ki bu gurubun da kendi içinde pek çok mertebeleri vardır ve her bir kişi **zuhurat'ını** kendi mertebesi itibariyle yorumlar.

Şunu da ifade etmekte yarar olacaktır. Yaşantımızda gerçek manâ da hayatımızı zâhir ve bâtın etkileyecek zuhuratlar fazla değildir, eğer her gördüğümüz zuhurat hakkımızda hüküm getirmiş olsa bunları düşünmekten rahatımız kaçmış olur ve bizi çok meşgul etmiş olurlar.

Peki o zaman bu zuhuratlar neden oluşuyor?

El cevap, birincisi, yukarılarda da bahsedildiği gibi kısmen de olsa hayatımızı bir düzen içerisinde geçirmek, diğeri ise, hangi tür zuhurat olursa olsun görene, bu âlemin dışında bambaşka bir âlem daha olduğunu ve o âlemin de bu âleme benzer fakat lâtif oluşumları olduğunu ve geleceğimizin hiçlikte değil, böyle bir âlemde süreceğini ve **(bundan benim haberim yoktu)** mazeretinin baştan kalkması ve tefekkür ehli insân'a sık, sık bu ikazların yapılması için gösterilmektedir. İşte bu, geleceği ikaz, hâli değerlendirme yönüyle hangi tür zuhurat olursa olsun, sırf **(Rahmet-i İlâhiyye)**dir.

Bu ara izahtan sonra tekrar (6) bölümün diğer bir özelliğine gelelim.

Ancak! burada da az da olsa mühim bir tehlike vardır. Çünkü eğer bir kimse ulaşmağa çalıştığı, İlâhi benliğini, farkında olmadan **(nefs-î benliği)** ne kaptırırsa, işte o andan sonra, İlâhi zannettiği her şeyi, kendisi bile hiç farkında olmadan nefs-î benliğine dönüşüverir. Gerçekten çok tehlikeli ve dönüşü de oldukça zor olan bir dönemeçtir.

Başlarda safiyetle seyreden Hakk yolculuğunda kişi yavaş, yavaş kendi öz benliğini bulmaya başladığında, kendinde bir güven ve mutmainnî-lik hali başlar. İşte bu sırada içinde özünde bulunan nefs-i

emmâre'sinin, **"emr etme"** sevdası yeniden canlanmaya başlar ve o kimse kendini, hiç farkında bile olmadan bu halin içinde bulur ve ayırt etmesi adeta imkânsız hale gelir.

Bu halde olan kişi yaptıklarının **(İlâh-î benlik)** çerçevesinde oluştuğunu zanneder, kendisine ve çevresine de o gözle bakmağa başlayarak, nefs-i emmâresinden gelen ve **(tevhid-i hakiki)** olduğunu zannettiği, o hayal ve vehimleri çevresine aktarmaya başlar. Çevresi de farkında olmadan onun dış haline bakarak, bu davranış ve sözlerin Rahmân-î olduğunu zannederler.

Bunlarında ayrılması çok güçtür, ayırmak için gerçek bir irfaniyyet bilgisi gerekmektedir, işin acayibi, bu tür kişilerin kendileri de, bu hallerinin, gerçekten Rahmân-î olduklarına gönülden inanmalarıdır. Onların hallerine inanmayanları ise şiddetle dışlamaktadırlar.

Bunların içlerinde her türlü makam sahibi olduklarını ifade edenler ve o kadar ileriye gidenler vardır ki; ifadelerini ve cür'etlerini yazmağa şimdilik kalem müsaade etmiyor.

Her ne hal ise Cenâb-ı Hakk cümlemize vesveseden arınmış temiz bir akıl ve gönül nasip etsin. Biz gene yolumuza devam edelim.

Az yukarıda dikkatinizi çekmişse son satırlarda **(rû'ya)** dan **(zuhurat)** diye bahsetmiştim bundan sonra da gelecek **(rû'ya)** kelimelerinin yerine **(zuhurat)** kelimesini yazacağım, çünkü tevhid ilmi içerisinde **(rû'ya-lar-zuhuratlar)** olarak ifade edilir.

Şimdi bu hususta çok mühim bir şeye daha dikkat çekmek istiyorum, o da şudur.

Bilindiği gibi Allah'ın isimlerine, **(Esmâül Hüsnâ)** Allah'ın güzel isimleri denir. Bu isimler âlemde iki mahal üzere faaliyyet gösterirler.

(1) incisi, “kevn” olan genel âlemde faaliyyette’dir. Bu hâle yukarıda belirtildiği gibi **(âlem-i hayal-i mutlak)** denir.

(2) ikincisi ise, cismi itibariyle, (âlem-i sagir-küçük âlem) olan insân üzerinde faaliyyette’dir. Beşer insân üzerinde faaliyyet gösterenler, kişinin nefsine ve hayaline bağlanarak nefs-i istikametinde kullanılır, sorumlusu da o kişidir. Tamamen hayalidir, bu halde yaşayanların zuhuratları da hayalidir. Yukarıda da belirtildiği gibi bu hâle **(âlem-i hayali mukayyet)** denir.

İşte kim ki kendi hayâl-i üzere kullandığı, kendine ait esmâlarını Hakk’a ait olanlarla değiştirirse, o kişinin zuhuratları da, o nispette Rahmâniyyete dönüşür. Bu husus’ta çok mühimdir, üzerinde eğitim yapılması gereken bir sahadır.

Bu hususu da böylece belirttikten sonra, zuhurat görenlerin hangi mertebelerden bu zuhuratları gördükleri hakkın da bir miktar bilgimiz oluşmuştur herhalde.

Biz yine yolumuza devam edelim.

Abdullah İbn-i Mes’ud’un (r.a.) rivayetine göre, Peygamberimiz şöyle buyurmuştur.

“Kim beni rû’ya-sın da görürse, o kimse uyanık beni görür gibidir. Rû’ya-sı doğrudur. Çünkü şeytan bana benzer bir sûrete giremez.”

Bu hadîs-i Şerife göre şeytan efendimizin sûretine girememektedir.

* * *

Şimdi yine bu hususta, özetle sadeleştirerek. F.H. İshak fass-ı c. 2. s. 109 a bakalım.

16

Nebi (s.a.v.) mın göz ve his ile müşahede edilen unsûr-î beden-î beşeriyyet-i Medine-i Münevvere de medfun olduğundan, bu zaman ehlinden onu kimsenin görmesi mümkün değildir. Ve Onun Rûhunun sûretini ve lâtife-i insâniyyesini, ne hayat-ı şeriflerinde cesed-i mübareklerinden ve ne de vefatlarından sonra bir kimse müşahede etmedi ve de edemez.

Ve zuhurdan ayrılması dolayısıyla bir kimse O nu bir kimsenin zuhurundan ve kendi zuhurundan göremez. Ya'nî Rasûl-i Ekrem hazretlerinin unsûr-î madde cesetleri var idi. (Âl-i imrân 3/ 185) " Her nefis ölümü tadıcıdır." Âyet-i kerîmesi hükmünce vefat-ı Âlîleri vaki' olup bu cesed-i unsûr-î, Medîne-i Münevver'de medfun oldu. Binaen aleyh o cesed-i unsûr-î nin artık bu âlem-i kesâfette yaşayan bir kimse tarafından aynen görülmesi mümkün değildir.

Ve o hazretin mübarek rûhu'nun sûretini Lâtife-i insâniyye'sini, hayat-ı şeriflerinde mübarek cesetlerinden hiç bir kimse göremediği gibi vefatlarından, yani madde cesetlerinden ayrıldıktan, sonra da böylece kimse göremez.

Ve yine o mübarek rûhu ve lâtîfe-i insâniyye yi ne başkasının varlığından ve ne de bir kimse kendi varlığından göremez. Zîrâ her bir varlığın rûhu ve lâtîfe-i insâniyye si ancak kendi varlığına aittir.

Buna binâen rûhların hepsi bu düzeyde'dir. Gerek uyku âleminde, gerek "yakaza" uyku ile uyanıklık halinde görülen sûret o hazretin sûret-i bedeninin aynı değildir. Belki o sûrete benzer olan berzah-î bir sûrettir.

* * *

Görüldüğü gibi çok açık olan bu ifade tarzından anlaşıldığı üzere, Peygamber efendimizi mutlak olarak

kendi sûret-i ve rûhaniyyet-i ile görmek mümkün değildir.

Yukarıda geçen Hadîs-i Şerif-i de yakından incelersek, (görür – gibidir) ve az daha aşağıda, (çünkü şeytan, bana benzer bir sûret-e giremez.) Yani buradan anlaşılanlar, ifade edildiği gibi, (benzer ve gibi) kelimeleriyle benzer bir halden bahsedilmekte mutlak olarak kendinin görülemeyeceği zaten belirtilmektedir.

Bizler bu âlemde dahi böyleyiz. Beş sene evvel gördüğümüzle, bu gün gördüğümüz kimseler de görünürde aynı kimseler değildir. Önce gördüğümüz hayaller geçip gitti şimdi gördüklerimiz de aynı kimseler değildir, ancak bu kolayca farkedilememekte'dir.

Kendimize dahi bir sabah bir akşam baksak, akşam gördüğümüz (biz-ben) sabah gördüğümüz (biz-ben) değildir. Çünkü her an değişen bir âlemde hiç bir şey aynı ân-ı iki def-a yaşayamamakta, her an her şey büyük bir sür'at ile değişmektedir. Her an değişen bir şeyi devamlı olarak aynı görmek mümkün değildir.

Ancak o kimsede oluşan (beşeri kimlik-benlik) olgusu kendisini hiç değişmeyen, hep aynı olan bir varlık olarak göstermektedir ki, bu bizi yanıltıp gaflete düşürmekte ve kendimizi hep aynı imiş gibi göstermeğe sebep olmaktadır. Oldukça uzun sürelerden sonra ancak bunu gerçekten farkedebiliyoruz.

20 yaşında, 50 yaşında ve 70 yaşında nasıl farklı olduğumuzu açık olarak görebiliyoruz. 20-50-70 yaşlarında gördüğümüz aynen bizmiyiz? Hayır hiç bir şekilde hepsi mutlak manâ da fiziken aynıyla biz değiliz, bizim benzer değişik sûretlerimizdir. Nasıl ki; çok uzun seneler sonra görüp zar, zor tanıdığımız bir kişi hakkında içimizden, (ne kadar değişmiş) diye, düşünce geçirdiğimiz bir gerçektir. Bu da önce gördüğümüz ile

son gördüğümüz sûretin aynı olmadığını açık olarak göstermektedir.

Ancak değişmeyen bir şey vardır ki, o da bir insân'ın (âyan-ı sâbite) si olan öz hakikatidir, ancak bu da görülemez. O halde gerek şehâdet âleminde, gerek manâ âleminde görülenlerin hepsi o öz hakikatin, lâtif veya kesif, benzer görüntüleridir. İşte bu yüzden aynı kişiyi gören bir çok kimseler o kimseyi zuhuratlarında değişik, değişik görürler. Bir bakıma bu değişik görmenin kaynağını onu gören kişilerin kendi istidat kaabiliyyet ve anlayışları oluşturur.

Kişi zuhuratında gördüğü karşısındaki kişiyi, hayalinde hangi anlayış içerisinde yer vermişse o anlayışa yakın bir ifade de bulur. Kişi bazen de hiç şehadet âleminde görmediği bir kimseyi görür, o görüntü muhtemelen onun ahlâklarından birinin sûretlenmiş bir şeklidir veya kendisine daha sonra şehadet âleminde bir vesile ile gösterilecek bir kimsedir.

Nazar edilen-yani görülen kimse değiştiği gibi nazar eden-yani gören kimse de değişir ve daha sonraki değer yargıları da değişeceğinden, daha evvelce başka bir vasıfta gördüğü kimseyi, daha sonra, daha başka bir vasıfta da görebilir.

Yine **Fusûsu'l Hikem' İshak fass-ı C.2 S. 110'** dan küçük bir bölüm daha alalım. (24) Üncü pragraf ve izâhından özet:

İmdi Nebi (s.a.v.) min Rûhu, vefât ettiği cesed-i sûretinde olarak, kişinin menam-uyku, zuhuratında gören için cesetlenmiş-sûretlenmiş olur. Menâm- uyku-zuhurat, o cesetten bir şey noksanlaştırmaz. Şimdi o Muhammed (s.a.v.) dir ki, defnedilmiş olan sûrete **"benzer"** bir cesed sûretinde, rûhu haysiyyetiyle görülmektedir. Allah (c.c.) tarafından zuhuratta Onu

19

gören hakkında, görenin korunmuş olmasından dolayı, şeytanın Onun cesed-i sûretinde görünmüş olması mümkün değildir............

<.........Eğer zuhurat-ı gören kimsenin Allah tarafından korunması olmasa bile, bilfarz şeytanın cesed-i Peygamber sûretinde görülmesi halinde bile, gören yine korunmuş olurdu. Zîrâ (s.a.v.) efendimizin sûret-i cesediyyesi, sırf rahmet-in sûretidir. Eğer şeytanın o ceset sûretine girmesi mümkün olsa, göreni dalâletten, şeytan-ı dahi dalâlete düşmekten muhafaza etmiş olur idi. Çünkü o mübarek sûret onu zarar vermesinden men eder. Meselâ yılanı tesiri ile koynuna koyan kimseler vardır. Yılan o kimselerin tesirli ellerinde bulundukça kimseye bir zarar veremez..........>

(*Küçük bir ilâve yapalım,* yukarıda açık olarak belirtildiği gibi eğer şeytan bilfarz efendimizin sûretine girmeyi denese bile yine kendi bundan vaz geçer çünkü şahsiyyet-i kaybolmuş olur. İnsânların onun (s.a.v.) efendimizin hidayetine girip (fenâ firrasûl) "rasûlde fânî olmak" durumları vardır, ancak iblise bu yol kapalıdır o halde iblis kendi yönünden dahi onun sûretine girmek istemez girse bile iblisliği kalmaz, o zaman da kendi ortada kalmayacağına göre bunu göze alamaz.)

Bu izahlardan sonra, anlaşıldı ki; Hz. Peygamber efendimizi zuhuratta görmek üç kaynaktan oluşmaktadır.

(1) Kendi asıl zât-ı rahmân-î kaynağından, velilerine, irfan sahiplerine ve tevhid ehillerine, zuhuratta veya yakaza da gözükmesi. (yakaza) uyku ile uyanıklık arası gibi bir hâl.

(2) Esmâ-i ilâhiyye kaynağından melek-î mertebeden gerçek samimî ehli imân-a zuhuratlarında değişik sûretler de gözükmesi.

(3) Kendilerindeki hayali esmâları cihetinden gaflet ehline kendi esmâları itibariyle hayal yollu, görenin anlayışı istikametinde gözükmesi diye ifade edebiliriz.

Şimdi! Dikkat edilmesi lâzım gelen bir hususu da belirtmeye çalışalım.

Mudil ismi Hz. Peygamber Efendimizin varlığında bâtının da vardır, olmazsa bir eksiklik olur. Ancak, Hâdî ismi, Mudil ismindeki gücü kendi varlığına aktararak, Mudil-i Hâdî ye döndürmek sûreti ile, Mudil-in "muadili" olarak o ismi aynı güçte hidayet üzere kullanmak için kendi bünyesine alarak ve hem o nu perdeleyerek Mudil ismine dahi rahmet olmuş, bu yüzden de Hâdî isminin gücü ve kapsamı son derece genişlemiş ve hep rahmet olmuştur. Bu özellik Hz. Peygamberimize ait bir özellik olması dolayısıyla da bu yönüyle, (rahmeten lil insân) "bütün insânlara" baştan sona kadar rahmet olmuştur. "Rahmeten lil âlemiyn" olduğu gibi.

Kendinden zâhir ve bâtın hiç bir şekilde, ne söz ve ne de davranış olarak Mudil esmâsı istikametinde bir şeyler oluşmamıştır. Hep rahmettir, işte bu (ahlâk-ı Rasûlüllah'tır.)

Mutlak Mudil isminin zuhur mahalli olan ibliste ise Hâdî ismi özünde olmakla birlikte zâhirinde yoktur. Ancak onda da Mudil ismi Hâdî ismindeki gücü kendi varlığına aktararak, Hâdî yi Mudil-e döndürmek sûret-i ile Hâdî nin "muadili" olarak o ismi, güçte dalâlet üzere kullanmak için kendi bünyesine alarak hem de Hâdî yi perdeleyerek hem de kendi mudil gücünü iki kata çıkararak hiç bir varlıkta olmayan, (Hakk yolundan alıkoyma) çabası onda meydana çıkmış olarak faaliyet-i ni göstermeğe başlamıştır. İşte bu yüzden sırf, Hâdî hidayet üzere olan Hz. Peygamber efendimizin sûretine-varlığına bürünerek, sırf Mudil, dalâlet üzere olan iblis'in

girmesi yukarıda da bahsedildiği gibi, uyanık iken de, yakaza da iken de gece uykuda iken de girmesi mümkün değildir.

Ancak zuhurat-ı gören kişinin bünyesinde Mudil isminin tesiri olduğundan, bu kanaldan Hz. Peygamber diye başka bir sûret in görülme ihtimâli oldukça yüksektir. Yâni kendinde hayalinde bulunan, farkında bile olmadığı Mudil ismi kanalından, zuhuratında görmüş olduğu o sûret-i peygamber sûret-i zannı ile almış olabilir.

Ancak şuna da dikkat etmek lâzımdır. Her hangi bir kişi zuhuratında kendi Mudil isminden kaynaklanan Hz. Peygamberi görmesi dolayısıyla dahi kendisine şer-i bir hükmün dışında yanlış işaret ve davranışlar telkin edilemez. Çünkü Hz. Peygambere atfen yapılacak yanlış telkinler de onda bulunan Hâdî ismi mani olur. Çünkü gerek şahsından ve gerekse kendisine atfen yapılacak Mudil isminin fiilleri onda yer bulamayacağından hükümsüz kalacaktır. Bu yüzden, hayal, vehim, ve iblis sadece O nun sûretine değil, kendine ait atıflara da vehim karıştıramaz.

İnsânların pek azı gerçek manâ da Hakikat-i muhammediyye den yansıyan bir sûret-i Muhammediyye yi görürler ki asıl olan budur. (Keşfi mücerret) tir. Kaynağı zât-î dir.

İmânları yönünden insânların büyük çoğunluğu, kendi Muhammedlerini, kendi anlayış ve değerlendirmeleri itibariyle ilâh-î Esmâ mertebesinden görürler. Buda (keşfi muhayyel) dir. Kaynağı ilâh-î hayaldir.

İnsanların diğer bir kısmı da kendi beşeri, hayal-i esmâları yönünden görürler ki, buda (hayal-i mücerred) katışıksız karışıksız sırf kaynağı beşeri hayaldir.Ancak bu

görüşlerin hepsinde muhabbet müşterektir. Dereceleri farklıdır bu yüzden hangi mertebeden görülürse görülsün, görende Onun hubbiyyet-muhabbet yansıması mutlaka olur ve uzun süre o zuhurat-ı unutamaz. Bu duygusallık dahi gören kişiye bir ikramdır.

Söz buraya gelmişken bir hususu daha belirginleştirmeye çalışalım.

Cenâb-ı Hakk Âdem-e (2/31) Âyetinde "Allah Âdem-e bütün isimleri öğretti" hükmü ile Âdem (a.s.) bütün (Esmâül Hüsnâ) "güzel isimlerin" Allah tarafından öğretildiği açık olarak belirtilmektedir. Demek ki, her birerlerimizin bâtının da bu Esmâ-i İlâhiyye ler fıtraten mevcuttur, ancak gerçek manâ da zâhire çıkamamaktadırlar, bunların yerine onların hayal-î ve vehim tarafları, yaşadığımız âlemdeki şartlanmışlıklar ve madde anlayışlı dünya hayatında varlıklarımızda hayal-î olarak faaliyyet göstermektedirler ve bu tür isimlere (esmâ-i nefsiyye) tabir edilir, yani nefsimize ve akl-ı cüz'ümüze ait isimlerdir, kendileri hayal ve vehmimizden kaynaklandığından o isimler istikametinde yaptığımız bütün fiiller ve düşündüğümüz bütün düşünceler hayal-î ve vehmi olmakta bu yüzden de bu yolla hakk'a ulaşılamamaktadır.

(İnsân isimleri dahi eğitir) sözü işte bura da geçerlidir. (Ramuz) da olduğu hatırımda kalan bir (hadîs) vardır, şöyle ki; *(İnsân "99" ölümle ölmedikçe gerçekten ölmüş olmaz.)* İfadesindedir.

Belirtilen bu (99) "esmâ" kişinin hayalinde bulunan ve kendinde oluşan ve onlarla yaşadığı zannî olan nefs-î mertebede hayalen faaliyyette olan **(esmâ-i nefsiyye** dir. İşte bu yüzden kişi akl-ı cüz ile ve nefs-î isimleriyle faaliyyet gösterdiğinden bütün fiilleri kendi nefsine bağlandığından mes'ûlü de kendisidir.

Eğer bir kimse Âdemiyyet mertebesinden başlayarak gerçek insâniyyet ve irfaniyyet ilmini almayı murat etmiş ise kendisinde ilk oluşması lâzım gelecek bu bilinçtir. Yani gerçek manâ da kimliğini Âdemliğini bilme ve anlamanın yollarını araması olacaktır.

Bundan sonra her aşama da yapılacak olan o aşama da hangi beşeri esmâları faaliyyette ise o beşeri esmâlarını, (Esmâül hüsnâ) olan İlâhi isimlerle değiştirmesi olacaktır. Yani kendi beşeri hayalini İlâhi hayalle, yine kendinde hayal-î olan **(hayat)** ismini hakiki-İlâhi hayat-a yine kendinde bulunan hayal-î ilmini İlâh-î ilme, ve yine Sıfat-ı subûtiyyenin diğer bütün isimlerini kendi hayalinden, İlâh-î hakikatine döndürmesi olacaktır.

Böylece sonunda (nefs-î - beşer-î) varlığında hayalen var zannettiği, aslında hiç olmayan bu isimleri terk edip bâtının da gerçekten var olan ve Allah-ın kendisi tarafından talim ettirilmiş olan gerçek İlâhi isimlerin, (Esmâül hüsnâ) faaliyyete geçmesi ile de işte bu isimlerinde kişi kendi bünyesinde halifesi olmaktadır ki, gerçek irfaniyyet'te bu yolla elde edilir.

Üzerimizde hayal-î ve vehm-î nefsimize bağlı isimler tasarruf ettiği müddetçe ne kendimizi tanımamız mümkün ve ne de gördüğümüz zuhuratların bir aslı ve ifadesi olmayacaktır.

Özetle bakarsak iki tür isimler olduğunu görüyoruz. Biri gerçek manâda (Esmâül hüsnâ) İlâh-î isimler. Diğeri ise kulun hayal ve vehminden kaynaklanan, (esmâ-i nefsiyye) beşeri isimlerdir. İşte bu nafs-î beşer-î isimler birer, birer yer değiştirdikçe (99) nefs-î ve beşer-î isimler **ölmüş**, yerine İlâh-î leri **(hay)** olmuş olacaktır.

İşte o zaman kişi ölmeden evvel nefs-î ve beşer-î benliğinden ölmüş olacaktır ki; gayenin kendisidir.

İşte bu yaşayış içerisinde görülen zuhuratlar, (keşf-i mücerret) ve (keşf-i muhayyeldir.)

Zuhurat ve kaynakları hakkında bu özet bilgileri verdikten sonra, şimdi gelelim, tarihte epey yankıları olan bazı zuhuratlara.

Kûr'ân-ı Kerîm'in ifadesi ile ilk mühim zuhuratları İbrâhîm (a.s.) ailesinde görüyoruz.

Cenâb-ı Hakk o na oğlunu kurb'an etmesini bildirdi o da bu rû'ya-nın (keşf-i mücerret) yani aynı ile tatbikatının istendiğini düşünerek ve "azîmet"e yönelerek gördüğü gibi tatbik etmeye başladı, ancak bu esnada gökten Cenâb-ı Hakk ona bir koç gönderdi, bu aynı zamanda zuhuratın yorumu idi.

Yani zuhurat aslında (keşf-i muhayyel) imiş, tabir gerektiriyormuş ve yorumu da, koç gibi olan oğlunun yerine bu benzerlikten dolayı koçun kesilmesi gerekiyormuş. Ancak İbrâhîm (a.s.) eğer bu rû'ya-sı nı koç olarak yorumlasa idi, ruhsat-a tabi olmuş olacağından nefsine pay çıkarmamak için, belki nefsinin isteği üzerine oğlunu kurtarma bahanesi ile böyle değerlendirme yapma şüphesinden kurtulmak için zuhuratını gördüğü gibi tevil etmeden tahakkuk safhasına koymuş oldu.

Daha sonra Yûsuf (a.s.) mın kardeşleri hakkında görmüş olduğu zuhurat-ı vardır. Bunlar bilinen zuhuratlar olduğu için daha fazla zamanınızı almamak ve benimde fazla vaktim olmadığından, fazla uzatmadan sadece neticelerini belirtmek ile yetinmek istiyorum.

Bu zuhurat gelecekten haber veren ve (keşf-i muhayyel) olan bir zuhurat idi, çocukluğunda gördüğü (11 yıldız güneş ve ayın kendisine secde etmesi) nin

gerçeğini fiil âleminde (20) küsûr sene sonra kardeşlerinin anne babasının kendisine tazim secdesinde bulunduklarını görmüş oldu. Daha geniş bilgi için (Yûsuf Sûresi/12/100/) bakılabilir.

Fir'âvn ehli şirk olarak yaşadığı halde gördüğü rû'ya-ları keşf-i muhayyel idi. (12/43) yedi semiz inek ve yedi yeşil başaklı... Kendi mahiyyetine (ey ileri gelenler, eğer rû'ya ta'bir edebiliyorsanız benim rû'ya-mı hallediniz.) (12/44) Dedi: Onlar; "Bu gördüklerin karma karışık (adğasu ahlem) rû'ya-lar dır. Biz böyle karışık rû'ya-lar'ın "te'vil" tabirini bilmeyiz dediler."

Bunun üzerine zindandaki Yûsuf hatırlandı. O da Fir'âvn'nın rû'ya-lar'ını bilindiği üzere ta'bir eyledi. (12/47-48) Bu hususta babası Yakub'un verdiği bir ön bilgi vardır. "(12/6) Rabb'in seni seçecek ve sana rû'ya ta'bir'ini öğretecektir..........." demişti: Daha sonra (12/22) kendisine, hikmet ve ilim verdik denmişti. Yeri olmadığı için hadiseyi sadece özetledim. Bu hususta daha geniş bilgi almak isteyenler Sûre-i Yûsuf'u okuyabilirler, çokta faydalı olur.

Ayrıca bizimde programımız da basıma hazırlamağa çalıştığımız, (Sûre-i Yûsuf) diye bir de kitabımız vardır inşeallah vakti gelince o da meraklı-larına sunulacaktır.

Daha sonra Musâ (a.s.) zamanında ki, Fir'âvn'nın gördüğü rû'ya vardır, bu rû'ya yüzünden kırk bin Beni İsrâil çocuğunun, (Musâ) (a.s.) ölsün hükmüyle ve "Musâ) (a.s.) niyetiyle katledilmiş olduğu rivayet edilmektedir.

Peygamber efendimizin şahsından da iki zuhurat aktarmaya çalışalım.

(1) İncisi (keşf-i muhayyel) olan süt içme zuhuratıdır ki, "süt-ilim" ile tabir edilmiştir.

(2) kincisi Sûre-i Fetih’te bildirilen, (keşf-i mücerret) olan (48/27) Mekke’nin fethi hakkında, (andolsun ki; Allah gerçekten peygamberine o rû’ya-yı Hakk olarak doğru gösterdi)........> ifade edilen zuhuratı’dır. Bunları da bir mîsâl olması bakımından belirtmiş oldum.

Şimdi gelelim bu anlayışlar içerisinde kardeşlerimiz’den gelen zuhuratların, çok fazla uzamaması için bazılarının özetle yaklaşık yorumlamalarına.

Fazla aşikâr olmaması için site dışından gelen zuhurat sahiplari’nin sadece isim ve soyadlarının baş harflerini vererek yetineceğiz.

RE: Peygamber Ef. görüldüğü rû'ya lar

Kimden:	**pasa cağaloğlu** (cagaloglupasa@hotmail.com)
Gönderme tarihi:	27 Ekim 2008 Pazartesi 12:39:40
Kime:	Necdet Ardıç (terzibaba13@hotmail.com)

Muhterem Hocam,

Siteye yazılan yorumları gönderiyorum.

S.A. ben gecen hafta rû’yam-da

DERVIS2007 tarafından Paz, 10/26/2008 - 11:37 tarihinde gönderildi.
S.A. ben geçen hafta rû’ya-mda Muhammed (s.a.v) efendimizi gördüm. ama tam hatırlamıyorum. yüzünü ve şeklini hatırlamıyorum. sadece peygamber efendimiz olduğunu biliyorum. Bir yere gideceğiz ben diyorum buradan gitmeyelim yılan vardır diyorum. Peygamber Efendimiz diyor ki, önemli değil ben hallederim diyor. Ve oradan giderken yılan sokuyor. Önce yılan başkasını

sokmuş gibiydi. ama sonra yılanın soktuğu yer benim elimde oluyor. Yani beni sokmuş oluyor. Yılanın soktuğu yer yavaş, yavaş kararmaya çürümeye başlıyor. sonra Peygamber Efendimiz mübarek tükürüğü ile oraya sürüyor. Hiç bir şey kalmıyor.Hatırladığım bu kadar ama daha uzun olduğunu biliyorum. gerisini hatırlamıyorum. ben günahkar birisiyim. yeni namaza başladım. bu rû'ya-dan önce başlamıştım. bu rû'ya-yı yorumlarmısınız?. ALLAH RAZI OLSUN.

* * *

Bu zuhurat-ı gören kardeşimizin hali zaten zuhuratının içinde açık olarak gözüküyor.

Kendisinin de belirttiği gibi yeni, yeni şeriat mertebesini yaşamağa başlamış, ancak içinde kuvvetli bir Peygamber muhabbeti olduğu görülüyor. Kendi ifadesi ile *(yüzünü şeklini tam hatırlayamıyorum)* demesi Onun hakkında bir bilgisi olmadığını göstermekte, yılan görmesi (Nefs-i emmâre) de yaşadığını gösteriyor, bu hal onun belirgin hali olabilir. Başkalarıyla olan konuşmalarına dikkat etmesi lâzım gelmekte muhtemelen, belki farkında olmadan kalp kırıyor olabilir. Ancak ifadesine göre yaptığı işler kendine daha çok zarar veriyor. Ve o yapılan yanlışlıklar daha uzayıp derinlere iniyor. Daha sonra kendinde olan Peygamber muhabbetiyle belki kendisine gelip yaptığı işlerden pişman oluyor. Bu hallerini kontrol altına alması lâzım şeriat mertebesine devam etmekle nispeten kendini daha iyi kontrol edebilir bu hususta bilinçli olması lâzım gelmektedir.

Görüldüğü gibi bu zuhuratın kaynağı nefs-î benliktir ve hayalinde var ettiği fakat tamamlayamadığı bir Peygamber hayal-i ile Onu düşünüyor olmasıdır, gördüğü zuhuratın mertebesi yukarıda bahsedilen (3) üncü dereceden (hayal-î esmâlar-ı) itibariyle kendi hayalinde oluşan bir zuhurattır. Ancak hayal-î dahi olsa

Peygamber Efendimizle ilgili bir şeyi görmek yine de rahmettir. Cenâb-ı Hakk daha nicelerini lütfeder inşeallah.

* * *

Selâmün aleyküm

Memo266 tarafından Pzt, 09/15/2008 - 15:53 tarihinde gönderildi.

Selâmün aleyküm kardeşlerim, bende bugün itibar haber.com sayfasını araştırırken bu sayfaya rastladım ve Almanya da yaşamaktayım. sizin rû'ya-larınızı paylaştığınızı görünce kendimi tutamadım ve bende paylaşmak istedim. ben Peygamber Efendimiz Muhammed Mustafa (s.a.v.) 4 defa şimdiye dek gördüm:

1. kendisi çölde kumun üzerinde otururken elinde uzun bir bastonuyla, zayıf ve uzun boyluydu ve kısa bir rû'ya-idi.
2. İkinci kez geçen sene gördüm, daha doğrusu benim türbesinin yanında diz çöküp oturduğumu gördüm. Rû'yam da bana, benim Peygamber (s.a.v.) daha fazla ziyaret edebilmem için, türbesini onu daha sık ziyaret edebilmem için benim yakınıma taşıdıkları söylen-mekteydi.
3. Bir küçük mescit de namaz vaktinde olmuş oluyorum, Peygamber Efendimiz (s.a.v.) ayakta ve ben onun solunda yer almışım ve Onun yanında yer aldığım için çok mutluyum. ve arkamdaki cemaatte sağ tarafına kim geçebilir diye çok telaşlılar. Rû'yam da kendisi olduğunu biliyorum ama yüzünü görmüyorum
4. Son gördüğüm rüya 2 hafta önceydi. Ben Allah'ın isimlerini zikretmiş oluyorum ve isimleri göz önümde oluyor, ve (sözde rû'yam da) Peygamber efendimiz (s.a.v.) diyor ki: **Allah'ın sıfatını taşıyan hiçbir Allah kulu kalmadı'mı?, bu dünyada.**Birde Hacca gitmeden bir gece önce Mescid-i Nebeviyi görmüştüm rû'yam da gece vakti. Ve ayni öbür akşam Medine' ye uçakla

inişimizde Rüyamdaki gibiydi.
Elhamdülillah Müslümanız ve görülmeyen rû'ya gördüm demekten Allah korusun. Diyeceksiniz maşallah ne güzel rû'ya-lar, ama inanın ben Allah'ın günahkâr kullarındanım diye düşünüyorum. Yani benim için dua edin Allah rızası içinde, Allah'ın sevdiği kulundan olayım. Herkese Allah gönlünce versin, yar ve yardımcısı olsun.
Amin, vesselam Mehmet.

*** * ***

Mehmet kardeşim belki okuma fırsatı bulabilirsen zuhuratlarının da hangi düzeyden olduğunu ve yorumlarını da anlayabilirsin. Hepsi güzel sayılır gönlünde Peygamber muhabbeti dolaşıyor olmalı,

zuhuratlarında çok dikkat çeken bir cümle var o da şu, **Allah'ın sıfatını taşıyan hiçbir Allah kulu kalmadı'mı?, bu dünya'da.**

Bu dünya'da Allah'ın sıfatlarının farkında olarak taşıyan hiç bir varlık yoktur, fark bunun farkında olmaktır. Bunun farkında bilincinde olan gerçek **(abd)** gerçek Allah kulu olur diğerleri ise hayalen olur, belirtilmek istenen manâ çok mühimdir. İnşeallah bir gün bu sorunun muhatabların dan olursun.

Görüldüğü gibi bu zuhuratların da kaynağı nefs-î benliktir ve hayalinde var ettiği fakat tamamlayamadığı bir Peygamber hayali ile Onu düşünüyor olmasıdır, gördüğü zuhuratların mertebesi yukarıda bahsedilen (3) üncü dereceden (hayal-î esmâlar-ı) itibariyle kendi hayalinde oluşan zuhuratlardır. Ancak hayal-î dahi olsa Peygamber Efendimizle ilgili bir şeyi görmek yine de rahmettir. Cenâb-ı Hakk daha nicelerini lütfeder inşeallah.

*** * ***

30

Selâmün aleyküm

Zikrullah tarafından Cum, 08/29/2008 - 10:57 tarihinde gönderildi.
Selâmün aleyküm kardeşlerim bende Allah'ın Rasûlünü iki kere rû'ya-da gördüm hasta idi bana Peygamberimiz olduğunu söylediler ama Peygamberimize hiç benzemiyordu yani rû'yam'da öyle düşünüyordum.

ikinci seferde gördüğümde üzerinde büyük haç olan yeşil cübbe vardı kafam karıştı iki rû'ya-dan uyandığımda hiç huzurlu değildim bu konuda bilgisi olan kardeşim ya da büyüğümden yorum bekliyorum Allahın rahmeti üzerinize olsun.

* * *

Sevgili "Zikrullah" rumuzlu kardeşim, Peygamberimiz hakkında belirgin tereddütlerin olduğu görülüyor niyetini her halde bir gözden geçirmen gerekecek, Onu hasta görmek, "yukarıda da belirtildiği gibi" O bir ayna olması bakımından, (sana senin hastalığını) yansıtmış-göstermiştir çünkü o her zaman zindedir hasta olmaz, bu konuyu kendinle istişare et Efendimizi daha iyi tanımak için araştırma yap hastalığın belki onu yanlış tanımandan ileri geliyor olabilir.

İkinci rû'yan ise daha tehlikeli (Onu hristiyan vasfıyla görmüşsün) gerçi Oda onun vasıflarından bir vasıftır ama, kayıtlı vasfıdır kemâl vasfı değildir. Demek'ki Onu Hristiyanların (İsâ) (a.s.) mı tasvir ettiklerine benzer bir şekilde tahayyül ediyorsun olabilir, bunları düşünerek kendini–gönlünü yeniden bir düşünceye tabi tut inşeallah nerde aksaklık var bulursun, cenâb-ı Hakk her şeyi gönlüne göre verir inşeallah.

Görüldüğü gibi bu zuhuratın kaynağı nefs-î benliktir ve hayalinde var ettiği fakat tamamlayamadığı bir Peygamber hayali ile Onu düşünüyor olmasıdır, gördüğü zuhuratın mertebesi yukarıda bahsedilen (3) üncü dereceden (hayal-î esmalar-ı) itibariyle kendi hayalinde oluşan bir zuhurattır. Ancak hayal-î dahi olsa Peygamber Efendimizle ilgili bir şeyi görmek yine de rahmettir. Cenâb-ı Hakk daha nicelerini lütfeder inşeallah.

*** * ***

rüyamı çözemedim

Selçuk Esen tarafından Paz, 05/25/2008 - 08:08 tarihinde gönderildi.

Merhaba. Ben 24 yaşında allahın kulu olmayı isteyen bir insânım.Rû'yam-da Hz.Muhammed (s.a.s.) evine ziyarete gittim kapıyı Efendimiz açtı.yüzünü gördüm hatırlar gibiyim ama tam olarak değil ayak üstü biraz konuştuk. Yanımda evine giderken 5 yaşlarında erkek çocuk vardı elinden tutmuştum. daha sonra ayrıldık evinden.

Diğer bir konu Mevlânâ'lar yüzlerce çoktular ve çok büyüktüler. Yeşil elbiseler içindeydiler insânlar vardı çok kalabaydı. Üç tane genç Mevlânâ benim yanıma geldiler biri bana kızdı ben ağlıyordum diğeri teselli etti diğeri hiç bir şey söylemedi.

Diğer bir konu melekler iki tane melek yanıma geldi kendilerini göremedim ama melek olduklarını biliyorum benim koluma girip göğe çıkardılar arşa indirdiler tekrar çıkardılar, yüreğim esti. Uçurdular. anlayamadım.

Diğer bir konu ben ölmüşüm bir tane hûri kızı bana elbise giydiriyordu ve **(ah siz insânlar)** diye bir cümle kurdu.

bu rû'ya-ları tabir edebilecek biri varsa etsin Allah'ın selâmı nûr'u sizlerle olsun.

Sevgili Selçuk kardeşim, anlattıklarından hassas bir insân olduğun anlaşılıyor, yukarıdaki özet bilgileri okursan hem yerini ve hem de zuhuratlarının tabirlerini bulman zor olmayacaktır. Peygamber Efendimiz hakkındaki bilgilerini biraz daha arttırman gerekecektir ki o zaman Onu daha iyi görebilesin, yanındaki çocuk senin iç âleminde ki varlığındır onu büyütmen gerekecek gördüğün (Mevlânâ'lar) nedir tam anlayamadım ama (Mevlânâ) yı hatırlamak muhabbet demektir, içindeki muhabbet ifadesi böyle zuhur etmiş demek ki; Melekleri görmek hafiflik hafifleme dir. Belki o günlerde yaptığın bazı iyilikler vardır onların gönlünde oluşturduğu huzurdur diyebiliriz. Yalnız duyduğun o **(ah siz insânlar)** sözü oldukça manidar. O günlerde yaptığın bazı davranışlarını düşün bu söze niye muhatap olduğunu belki bulabilirsin, seninde genelde zuhuratların bulunduğun mertebeden güzel sayılır hayatına daha dikkatli yön ver sonradan pişman olma ihtimali olan şeyleri baştan yapmazsan senin için daha iyi olur.

Görüldüğü gibi bu zuhuratların da kaynağı nefs-î benliktir ve hayalinde var ettiği fakat tamamlayamadığı bir Peygamber hayali ile Onu düşünüyor olmasıdır, gördüğü zuhuratların mertebesi yukarıda bahsedilen (3) üncü dereceden (hayal-î esmâlar-ı) itibariyle kendi hayalinde oluşan zuhuratlardır. Ancak hayal-î dahi olsa Peygamber Efendimizle ilgili bir şeyi görmek yine de rahmettir. Cenâb-ı Hakk daha nicelerini lütfeder inşeallah.

*** * ***

Misâl olarak verilen bu zuhuratların sahipleri ehli gönül olmayıp daha henüz kendilerini tanıma aşamasında olmadıklarından gördükleri zuhuratları zâhiri şeriat mertebesinden olmaktadır.

Bir fikir vermesi yönünden bu bölümü bu kadarla bitiriyoruz.

Şimdi gelelim yol ve hal ehli olan bazı kardeşlerimizin zuhuratlarına.

* * *

Selâmün aleyküm Terzi Babacığım

Ben B..... kızınız...
Siz Peygamber Efendimiz ile ilgili gördüğümüz rüya varsa istemişsiniz. Almanya da Peygamberimiz ile ilgili bir rû'ya-da ben görmüştüm.

NOT:bu rû'ya-da ki, evi daha önceden de rû'yamda görmüştüm. Peygamberimiz (s.a.v) başka birinin evinde kalıyor ve evinde kaldığı kişiler efendimiz karşısında edepli davranmıyor olarak görüyorum ve sadece Efendimizin odasının kapısını ve kapısının yanındaki kitaplıkta kitaplar görüyorum...

Bir kaç ay sonrada..

Tekrar aynı evi görüyorum fakat bu sefer evde hüzün var. Evdekilere Peygamberimiz (s.a.v) nerde diye soruyorum bana tekrar aynı kapıyı gösteriyorlar elime o gördüğüm kitapları alarak bu sefer o kapıdan içeriye bakıyorum ve bir tabut görüyorum birden Peygamberimiz (s.a.v) tabutun üstüne zuhur ediyor ve orada yatıyor içeriye girince gözlerini açıyor, gözlerini açınca yanına gidiyorum bana bir sûre söylüyor onu o kitaplardan okumamı istiyor (fakat hangi sûre olduğunu hatırlamıyorum Babacığım) daha sonra yattığı yerden doğruluyor ve elini öpüyorum...(bu kadar hatırlıyorum Babacığım)

Ellerinizden öperim..

Görüldüğü gibi bu zuhuratlarda iki değişik hâl var birincisinde, kendinin dışındaki kişilerin Hz. Peygambere bakışlarını ifade eden haller var. Çevresinde gördüğü bazı kişilerin Efendimize karşı olan tutumlarının edepsizce olduğunu şuur altı anlayışına böyle geçtiği anlaşılıyor.

İkincisinde ise, kendi varlığında yavaş, yavaş Hakikat-i Muhammed-î anlayışının dirilmeğe-hayat bulmaya başladığının ifadesi olarak düşünebiliriz. Yeri olmadığından teferruata girmeden bu kadarlık bir ifade ile yetinmek istiyorum

Görüldüğü gibi bu zuhurât **(keşf-i muhayyel)** 2 nci bölümden gerçek zuhuratlardandır, tatbik ve amel edilebilir niteliktedir.

(G..... A......)

Efendim; Zuhuratımda, büyük bir kalabalık gördüm, sonradan bu insânların Rasûlüllah efendimizin vefatı dolayısı ile toplandığını öğrendim. Bu haberin etkisi ile son derece müteessir iken insânların önünde toplandığı evin kapısı açılıyor içeriye girmeme müsaade ediliyor. İçeride dört halife efendimiz var Allah'ın Rasûlü Efendimiz ortada yerden biraz yüksek beyaz bir mermerin üzerinde bir tabutun içinde yatıyor. Tabutun üzeri yeşil bir örtüyle örtülü, dört halife efendimizin her biri bir köşede duruyor sonra Efendimizi omuzlarına alıp götürüyorlar bende Efendimizin tabutunun altına geçip bir süre taşınmasına yardım ediyorum.

Odadan dışarı çıkınca Efendimizin vefatının vermiş olduğu üzüntü ile kendimi yere atıp hıçkırarak ağlıyorum. Tam bu halde iken uyanıyorum.

Uyandığımda rû'ya-nın tesiri ile zangır, zangır titredim bir süre kendime gelemedim. Sonra rû'ya-mın manâsını düşündüm, rû'ya tabirlerine baktım sadra şifa bir şey bulamadım Terzi babamı aramak aklıma geldi ancak olumsuz bir manâ olabilir diyerek biraz çekindim onu üzmek istemedim. Daha sonra hayırlısı olsun diyerek kendisini aradım ve birazda çekinerek rû'ya-mı anlattım. Terzi babam zuhurat da üzülecek bir şey olmadığını tam aksine bunun bir müjde olduğunu insanların hayallerinde yaşatıp sadece duygusal olarak bağlı oldukları Peygamber anlayışından, Cenab-ı Hakkın tam aynası olan Hakikat-i Muhammedi idrâkine geçme zamanı geldiğini bu zuhuratın bunun bir müjdesi olduğunu söyledi. Kendisine müntesip olmayı ve yolunda yürümeyi en büyük şeref saydığım efendimden böyle bir müjde alınca haliyle çok sevindim. Ona lâyık bir evlât olmak en büyük hedefim ve arzumdur.
saygılarımla
(G......A.......)

* * *

Eğer bu zuhurat-ı yol ve hâl ehli olmayan bir kişi görmüş olsa idi, o kişinin kendi varlığında ki peygamber sevgisinin ölmüş olacağı anlamı çıkar idi. Ve tabi ki, bu hadise kendisi için hiç de iyi olmazdı, ancak tevhid eğitimi almaya çalışan bir kimsenin bu zuhurat-ı görmesi yerli yerincedir, yukarıda da kısaca ifade edildiği gibi, hayal-î bir Peygamber vasfı anlayışından gerçek Hakikat-i Muhammed-î anlayışı ile bilinen Peygamber anlayışına geçmek için tabi ki hayal-î anlayışın bitmesi-ölmesi gerekmete idi, "beyaz mermer" yeni Peygamber anlayışının tekrardan aslı üzere şekilleneceği yerdir.

Dört halifenin dört tarafından tutup götürülmesi ise, Hulefâ-i Raşidîn olan bu efendilerimizin ahlâklarının kendi üzerimizdeki tahakkuku ile o ahlâklarla Efendimizi taşımak ve zâtımız ile de altından o gerçek hakikat-i

Muhammed-î nin hâmili ve hammalı olarak o mübarek yükü sırtımızda taşımak tır.

Dört halifenin belirgin ahlâkları "Sıddıkiyyet, Farukiyyet, Zinnûriyyet ve İlmiyyet-şeceattir) hâmil-i Kûr'ân ve hâmil-i manâ yı Muhammed-î olmak isteyenlerde bu dört ahlâkın mutlaka olması gereklidir. Daha çok izahı olabilecek bu zuhurât-ı da bu kadarla yeterli görüp yolumuza devam edelim.

Görüldüğü gibi bu zuhurât **(keşf-i muhayyel)** 2 nci bölümden geçek zuhuratlardandır, tatbik ve amel edilebilir niteliktedir.

* * *

Muhterem Terzi Babam:

(G......A.......)

Manâmda uçsuz bucaksız bir çöl ve çölde bir çadır görüyorum.Çadıra doğru yaklaşıp þaktığım da çadırın Rasûlüllah (s.a.v.) Efendimize ait olduğunu anlıyorum. Çadırdan içeri kabul ediliyorum, edeple içeri giriyorum. Direklerden birinin dibine diz çöküyorum. Çadırda Rasûlüllah (s.a.v.) Efendimizi yeşil bir nûr şeklinde görüyorum.

Nûr'un zuhurunun şiddetinden başımı kaldırıp bakamıyorum. Bu hal üzere uyandım. Uyandığımda gösterilen manânın heybetinden bütün vücudum titriyordu. Sabah olduğunda manâmı Terzi Babama anlattım.

Terzi Babam,görmüş olduğum nûr'un Rasûlülah (s.a.v.)Efendimizin hakikati olduğunu ve bütün kâinatın Hakikat-i Muhammediyyenin zuhuru aynı zamanda bütün âlemi çadır gibi içine almış-sarmış olduğunu söyledi. Ayrıca Livaü-l Hamd Sancağının altına kabul edildiğimin müjdesini verdi.

Görüldüğü gibi bu zuhurât **(keşf-i muhayyel)** 2 nci

bölümden geçek zuhuratlardandır, tatbik ve amel edilebilir niteliktedir.

* * *

Amerika'dan Bünyamin'in hanımı

2- (ağustos 1- 5 arası) rû'yam-da yatakta yatıyorum. Arkamdan bir kol bana sarılmış, güya Peygamberimizin koluymuş, elleri yumuşacıkmış. Bende düşünüyorum derlerdi O gül kokar, neden simdi kokmuyor, diye düşünüyorum.

* * *

görüldüğü gibi bu zuhuratta temiz duygularla görülmüş ancak daha henüz peygamberimizi kendi varlığında oluşturamadığı için sadece hayalinde olduğunu görmeye çalışıyor, Cenâb-ı Hakk daha nicelerini gösterir inşeallah.

* * *

Candan aziz anneciğim Babacığım saygı ve hürmetle ellerinizden öperim.

Babacığım uyanıktım manânız gösterildi, yarım saattir kendime gelemedim Efendimiz anlatılıyordu sizin sûretiniz göründü şu anda vücudumun sağ yarısında ecel teri var devamlı ağlamak istiyorum. Kızınız A.......
(14/temmuz/2008)

Terzi Baba:
A.....i kızım sakin ol Allah güzellik versin fazla büyütme, biz sıradan bir insânız o gördüğünüz şeyler sizin gönül güzelliğinizdir. Selâmlar. (14/temmuz/2008)

A..... hanım:
Can Babam başım yoluna kurbandır. A..... hanım
(14/temmuz/2008)

38

Terzi Baba:
Elhamdülillâh hepimiz her zaman Hakk'a kurb'ân ız. (14/temmuz/2008)

* * *

Bu zuhurat-ı inceleyerek yorumlarsak mertebesinin yukarı da belirtildiği gibi (fenâfirrasûl) olduğunu kolayca anlamış oluruz. Daha fazla malûmat çok özel olur bu kadarı zâhiren yeterlidir, ve **(keşfi mücerrettir.)**

* * *

S.Aleyküm efendi babacığım ve anneciğim, üniversite 3 yada 4. sınıfta iken Ankara da görmüş olduğum bir rû'ya idi. "Denizlideki evimizde annemlerde otururken Peygamber Efendimiz (s.a.v.) ashabıyla ziyarete geldi. Uzun boylu, beyaz elbiseli idi. Yüz ifadesi oldukça manidardı. Kızgınlık ve ciddilik arası idi. Ben korku ve saygıdan kalakalmıştım. Divana yatar vaziyet-te oturdu." Yıllar sonra efendi babamı gördüğümde o, yüz ifadesi yerine oturdu. Sizi görmüştüm. Bu yüzden size ilk zamanlar yaklaşamayışım , biraz saygı biraz korkuyla karışık oldu, diyebilirim. Oysa sizi tanı-dıkça, o saygı yerinde duruyor. Ama muhabbette oluştu zamanla.

Ellerinizden hürmetle öperim. Kızınız N.....N....

* * *

Bu zuhurat-ı da inceleyerek yorumlarsak mertebesinin yukarı da belirtildiği gibi (fenâfirrasûl) olduğunu kolayca anlamış oluruz. Daha fazla malûmat çok özel olur bu kadarı zâhiren yeterlidir, ve bu zuhurat da **(keşf-i mücerrettir.)** ve gelecekten haber vermiştir.

* * *

Bu yorumları da yeterli görerek böylece bildirdikten sonra neticeye doğru gitmeye çalışalım. Efendimizi dünyada iken görenlerin, Sahabîler'in görmeleri hakkında ve kendisinin kendi hakkında verdiği bilgilere gelelim.

* * *

(1) Malûm olduğu üzere (s.a.v.) Efendimizin mübarek devirlerine ulaşıp ta onu tanıyıp kendisine biat eden-Peygamberliğini-Nübüvvet ve Risâleti'ni kabul edenlere, (sahâbî-sahib çıkanlar-görenler,) denmektedir sadece onlar bire bir, O hazret-i gerçek kendi sûret-i ile görmüş oldular. Ancak onlar dahi bâtın-rûhaniyyet-ini göremediler, sûret-i cesediyyesi'ni görenler dahi kendi bulundukları mertebeleri itibariyle gördüler bu yüzden ondan alış ve faydalanışları da o nispette farklı, farklı oldu. Bu genel bir görüştür.

(2) Değişik iki görüşü ifade eden ayna olma hali kendi lisânından **(ben bir aynayım)** anlayışıdır.

İnternetten aldığımız bilgiye göre ayna hadisesi şöyledir.

Mümin, mümin'in aynasıdır

Anadolu evliyasından "Atâ Efendi"ye, bir gün mahalleden birkaç kişi gelip,
- Efendim, "Mümin, müminin aynasıdır" deniyor. Bu ne demek? diye sordular.
- "Anlatayım", buyurdu.
Ve şöyle anlattı:
Bir gün, Peygamber Efendimiz, Eshâb-ın büyükleriyle bir yerde otururken yanlarına edepsiz biri gelip hakaret etti.
- Efendimize mi hakaret etti?
- Evet. "Senin kadar kötü, senin kadar çirkin birini görmedim"dedi Efendimize.
- Eshâb-ı kiram ne yaptılar peki?

- Efendimize baktılar. Bir işaret etse, parçalayacaklardı adamı.
"Doğru söylüyorsun!"
Sordular yine:
- Efendimiz bir şey buyurdular mı?
- Evet, "Doğru söylüyorsun" buyurdular.
Ve devam etti anlatmaya:
O edepsiz adam gitti. Az sonra hazret-i Ebu Bekir geldi oraya. Efendimizi görünce,
- "Yâ Resûlüllah! Ömrümde senin kadar güzel, senin kadar sevimli bir kimse görmedim" dedi.
- Efendimiz ne buyurdular peki?
- Yine "Doğru söylüyorsun", buyurdular.
- Çok şaşırdık efendim, ikisine de "Doğru söylüyorsun" buyurmuşlar.
- Evet. Eshâb-ı kiram da şaşırdılar ve "Yâ Resulallah! O adama da doğru söylüyorsun dediniz, Ebu Bekir'e de. Hikmeti nedir?" diye sordular.
- Efendimiz ne buyurdu peki?
- "Ben aynayım", buyurdular. **"Bana bakan, kendini görür. İkisi de kendilerini görüp, gördüklerini söylediler"**

(3) Hz. Alî efendimizin görüşü:

Tam kaynağını hatırlayamamakla birlikte tasavvuf kitaplarında yaklaşık şöyle bir hadise naklediler.

Bir gün Medîne-i Münevvere'ye yabancı biri gelir ve sahâbe-i Kirâm-a, (siz gerçekten Hz. Muhammed-i gördünüz mü?) Diye bir sual sorar. Bu sual karşısında sahâbe-i Kirâm şaşırırlar, çünkü her zaman, Hz. Peygamberleri ile beraberdirler.

Sahâbe-i kirâm bu şaşkınlık içerisinde iken orada hâzır bulunan Hz. Alî Kerremallahu veche, efendimiz misâfirin ne demek istediğini hemen anlar ve (evet gör-

düm) der. Bunun üzerine yabancı nasıl gördün yâ Alî diye sorar ve Âlî (r.a.) anlatmaya başlar.

"Mekke-i Mükerreme-yi fetih günüydü Mekke fetih edilmiş, Kâ'be-i Muazzama-yı içeride putlardan temizliyor idik bütün putlar kırıldı, yerle bir edildi, fakat en büyük puta erişemiyorduk, o anda ben peygamberimize, (yâ Rasûlüllah, omuzlarıma çıkıpta o putu kırın) dedim. Bunun üzerine Peygamberimiz, (yâ Alî sen benim gücüme dayanamaz beni çekemezsin, sen benim omuzuma çıkarak o putu kır) dedi, her ne kadar bu davranış edebe aykırı ise de, ama, emir olduğundan ve emre itaatsizlik te isyan olacağından bu duruma düşmemek için (mübarek omuzlarına ayak basarak, yükselmek sûreti ile o putu kırdım. Zarar vermemeğe çalışarak yavaş, yavaş aşağı doğru inerken, öyle bir an geldi ki; Peygamber efendimizle göz göze geldim, işte o anda gözlerinin içinden cennet-i ve bütün âlemleri kısa sürede seyretmiş oldum.) diye ifade etmiştir." Bu da böyle bir görüştür.

Belki mevzuumuzla ilgili değil ama bu hadise ile ilgili olarak Gavs-ûl â'zam Abdül Kadir Geylân-î Hz. Hakkında kendisinden bahseden kitaplar da. Kendisi bir gün Bağdat ta bir camide vaaz verirken, *(ayaklarının bütün velilerin omuzlarının üstünde olduğunu ilân eder ve orada bulunan veliler de bunu tasdik ederler,)* diye bildirilmektedir. Bu hadisenin kaynağını araştırdım ama, bulduğum yer de kaynak vermeden nakilden ibaretti.

Neş-e-i Muhammed-î, ahlâk-ı Muhammed-î, Sünnet-i muhammed-î, üzere eğitim almış, Gavsiyyet mertebesine ulaşmış ve mübarek bir yolun (Kadiriyye) kuruculuğunu yapmış, bir kişinin böyle bir davranışta ve sözde bulunmasının ihtimal dairesinde olmadığı düşünülmektedir. Câminin, Dergâhın, Zâviyenin, Medresenin, hattâ, evin veya her hangi bir kapının eşiğine, oraya bir sevgili yüz sürmüştür, o yüzün orada aks-i vardır, o

yüzden kapı eşiklerine basılmaz, yüz sürülür, geçmek gerektiğinde üzerinden atlanır. Gönül terbiyesini almış olan bir kimse, kapı eşiğine bile basmaz. Bırakalım Allah'ın evliyalarının omuzuna, başına basmayı Hakk-ı müşahede ettiği hiç bir baş ve omuza basamaz.

Yukarıda ki, hadise de peygamber Efendimiz, Hz. Alî nin omuzuna basmamış. Hz. Alî onun omuzuna basmıştır. Bu sünnet-i Rasûlüllah ile, eğer gerçekten olmuşsa, Gavs'ul â'zam hazretlerinin "eğer geçekse" uygulaması ters düşmektedir. Şu halde ya o hikâye değişik ve yanlış anlaşılarak nakledilmiştir, veya izaha muhtaç başka bir yönü vardır.

RİCA EDİYORUM KADİR-î BÜYÜKLERİNDEN BU HADİSENİN GERÇEK HAKİKAT-İNİ BİLEN VE İZAH EDEN VARSA LÜTFEN BİZEDE BİLDİRSİN. HEM KENDİ PİRİNİ Kİ; O BİZİMDE PİRİMİZDİR, VE HEMDE BU TEREDDÜTLÜ DURUMDAN KURTARMIŞ OLSUN. BU YAPILACAK OLAN İŞ OLDUKÇA MÜHİM BİR HİZMETTİR BEKLİYORUZ.

Bu hususu belirtmek her ne kadar edeb ve haddimizi aşıyoruz gibi ise de, ne yapalım ki, tefekkür kuşu gönül iklîminde manâ ile ilgili her dala konuyor.

Evet kısa bir tefekkür turundan sonra biz yine yolumuza devam edelim.

(4) Aleyhissalât-u Vesselâm Efendimizin görüş hususunda ki, muhteşem hadîs-i şerîf-i.

Mi'râc gecesinin sabahından sonra ifade ettiği bu sözleri ne muhteşem tariflerdir. **(Men reânî fekad reel Hakk)** Mealen "beni gören Hakk-ı görmüştür." Diğer ifade ile, "men" kim ki; "reânî" beni gördü, "fakat" ancak, "reel" gördü "hakk" hakk-ı gördü, şekliyle'dir.

Şimdi bu Hadîs-i incelemeye çalışalım. Burada belirtilen (ben) den murat.

(1) incisi, hayat-ı şeriflerinde yaşadığı günlerde ki, sûret-i insâniyyesi'dir ki, hakikat-i, Hakkın hakikati'dir.

(2) kincisi ise irfan ehli tarfından görülen-idrâk edilen hakikat-i Muhammed-î yönüdür. Hangi taraftan bakılsa cenâb-ı hakk-ın en geniş manâ da zuhur mahalli'dir. Bu yüzden de (53/18) "büyük Âyet" ve ismi â'zam, madde âleminde en büyük isimdir.

O halde ona bakan, ya Peygamber olan birisi diye Onu görür, veya onda ayna olarak kendini görür, veya yine Onda Hakk-ı görür. Zaten bu görüş hallerinden başka da görüş yoktur. (Men) olan (kim'se) hangi mertebedeyse, o mertebesi itibariyle ve o mertebenin içinde olan mertebelerden birisi düzeyinde görür. Tekrar hadîs-e dönelim. Bura da belirtilen görüş, görüşlerin en kemalli olanıdır ki, Mi'râc dönüşü ifade edilmiştir. Efendimizin Mi'râc-a çıktıktan evvelki hali ile sonraki hali bir değildir. Her an başka bir kemâlât ile yükselen Efendimiz Mi'râc ismi verilen yükselme ile de çok büyük bir İlâh-î kemâlât-a daha ulaşmıştır ki; insanlık tarihinde yaşanan en büyük seyr kemâlâtıdır.

(Kab-e kavseyne ev ednâ) (53/9) (iki yay aralığı kadar, yahud daha da az oldu.) İki kavs-yay' dan murat edilenin bir çok mertebe de "şeriat, tarikat, hakikat, marifet" bir çok mertebeden izahları vardır. Ancak bura da şu şekilde bahsetmek istiyoruz. Yayın biri İlâhî ilimdir ki, yayın üst kısmı dır, (kab) tutma yerinin altında olan kısmı ise, hakikat-i Muhammed-î dir. Eğer iki (kavs) üst üste konsa bir birinin aynıdır. Ancak o zaman "bir" den "iki" yi ayırmak mümkün olmaz, o halde ise, bu âlemler meydana gelmez. Âlemlerin meydana gelmesi "bir" in "iki" görünmesiyle mümkündür.

Çünkü ”bir” zâten kendi için de “bir” dir ve kendi kendi iledir, kendini kendinde seyr etmesi için kendi aynını ortaya çıkarması lâzımdır. Çünkü ancak kendini kendi, kendinde görür başka yerde göremez, zâten başka yerde yoktur. İşte “kavseyn-î”, tuttuğu “kab” ve tutma da mertebeleri itibariyle kendine aittir.

Yâni iki kavs’den biri (ilm-i İlâh-î) diğeri, ilm-i hakikat-i Muhammed-î, tutanda zât-ı ilâh-î olduğundan bunların da hepsi Hz. Ahadiyyet’te birleşmektedirler.

Zât-ı İlâh-î kendinde bulunan ilmi ilâh-î yi zuhura çıkarmak için, ilm-î hakikat-i Muhammediyye ismini vererek o ilâh-î mahalden bütün âlemlere rahmet olarak gönderdi, zuhur ettirdi. Bu hale göre kavs’ın biri “kadîm” biri “hadîs” biri “vâcip” diğeri “mümkin” ismini aldı.

Bu “ilm-î hakikat-i Muhammediyye” âlemlere rahmet olması yönüyle âlemin her fertlerinde ve her zerresinde coşku ile zuhur etti-ediyor-durmadan edecektir de.

İşte bu yüzden bütün âlemler de zuhur ve tecelli de olan “ilm-î Hakikat-i muhammed-î nin zuhuruna ârif olunca (Bana bakan) hükmünce âlem’de yaygın olan Hakikat-i Muhammed-î nin varlığını görmeyi müşahede etmeye başlayınca (Hakk-ı görür) hükmü açık olarak ortaya çıkmış olacağından, “mir’ât-ı Muhammed” aynasında bütün âlem de Hakk-ı görmemiz zor olmayacaktır.

Böylece (2/115) (Nereye dönerseniz Allah-ın vechi orada dır.) Âyet-i Kerîmesinin diğer bir hakikat-i de ortaya çıkmış olmaktadır.

Şimdi ortaya iki bakış, ama, baktığını görüş, ortaya çıkmıştır. Biri Ulûhiyyet aynasında Hakikat-i Muhammed-î vechini görmek, diğeri ise, Hakikat-i Muhamme-î aynasında Hakk-ın vechini görmek, müşahede, temâşa etmektir.

İşte bu yüzden Mekke ve Medîne de yaşamış bir birey olan Hz. Muhammed (s.a.v.) min Cemâlinde, Hakk-ın vechi'ni seyret. İster Hakk-ın vechinde birey Hz. Muhammed-i seyret. İstersen Cemâl-î Muhammed-î olan bu âlemde hakk-ı seyret, ister zuhuru İlâh-î olan bu âlemde Cemâl-i Muhammediyye yi seyret, her iki yön de iki makamdır bunların hepsi de İnsân-ı kâmil de mevcuttur. Diler o yüzden âlem-i seyreder, diler bu yüzden, işte bu tür, Peygamberi ve Hakk-ı gören kimseler Mi'râc ve İrfan ehli kimselerdir.

Bütün âlem de ve her zerre de ayırım gözetmeksizin Hakk-ın veya Hakikat-i Muhammed-î nin vechi'ni seyredebilmek (tenzih ve teşbih) ,ilminin arasını birleştirip gerçek bir tevhid anlayışı ile seyr etmek gerekmektedir. Bu anlayışla hayata bakıldığında her şey Hakk-ın ve Hakikat-i Muhammed-î nin zuhurundan başka bir şey olmadığı açıktır. Eğer başka bir varlık zannı olursa açık bir şirktir. Âlem tektir ve onda ne varsa hepsi Hakk-ın vechi ve Hakikat-i Muhammediyye nin cemâlidir.

Böyle bilmeyen belki aşikâr değil ama gizli şirk ehlidir. O nun irfan ehli vârislerine bakanlar da mertebeleri itibariyle, ya kendilerinin sûretlerini, ya Peygamberinin sûretlerini ve ya Hakk-ın sûretlerini görürler. Bunları göremeyen inkârcılar da kendi nefsânî ahlâklarını görürler.

Şimdi buradan garip bir hâle değinmek istiyorum.

Batı da zaman, zaman bâzı ahlâk dışı Efendimizle ilgili, resim ve karikatürler yayınlanmakta ve tabii olarak müslümanlar tarafından öfke ile karşılanmaktadırlar. Aslında bu haller karşısında onlara öfkelenmek değil zavallılıklarına acımak lâzım gelmektedir. Onlar farkında olmadan kendi peygamberlerini o şekilde tasvir etmektedirler. Şöyleki!

Daha yukarılarda da bahsettiğimiz gibi, bu âlem Hakk'ın vechi, Hakikat-i Muhammediyyenin de cemâlidir ve her zerre varlık ve mahlûk ta, Halık'ın aynası durumunda dır. (Kim, kimse, hangi aynaya bakarsa baksın kendini görür,) hükmüyle, âlem aynalarının hangisine bakarsa baksın kendi varlığının ahlâkının sûretlenmiş şeklini o anlayış içinde görür.

Gördüğü de aslında kendi ahlâk-î değeridir. (Rû'ya sın da bile aslan, kaplan, v.s hayvan gören kimse yine kendinde var olan o hayvanların ahlâk ve huylarını görmüş olur ki, bu görüşü, gösteriş, bir rahmettir ki, bu kötü ahlâklarından arınmağa çalışsın.)

Bu görüş olmasa o kötü ahlâklarının farkında olmadan belki hayatının sonuna kadar sûretâ insân göründüğü halde, bâtınen hangi hayvanın ahlâkı ile yaşıyorsa, hayatını o hayvaniyyet'le geçirmiş ve eğer ahirete de o halde intikal ederse âhirette zâhiren de o hayvan sûretinde haşr olunacaktır. İşte bundan kurtulmanın yolu rû'ya-da bu hali görmek o hayvan türünün ahlâkından kurtulmaya vesile olacağından rahmettir. Aslında yaşadığımız bu âlem de, uzunca bir rû'ya-dır.

Batılıların, efendimiz Hz. Muhammed, geniş haliyle, Hakikat-i Muhammed-î aynasında bulunan bütün varlıkların içinden bula, bula seçip çıkardıkları, (Merkep-eşek ve benzeri sûretler) kendilerinin olup, Muhammed-î aynasında kendi ahlâkları olan, (merkep) lik sûretlerini, karikatürleştirerek, kendi gerçek karikatürlerini yaparak kendilerini ne iğrenç bir duruma düşürdüklerinin acaba farkındamıdır'lar.?

Ayrıca kendilerince bu alaya almayı düşündükleri zuhur mahalli bir peygamber ve âlemlerin sûltanı'dır. Bu yüzden onlarında sûltanı'dır. Nerede görülmüş ki; kul sûltanıyla alay etsin. Evet alay edilmeye çalışılan,

gerçek bir peygamberdir. Ancak onlar bu Peygamberliği kabul etmemektedirler. Onun yerine Hz. Îsâ diye kendilerince hayalen şekillendirdikleri bir sûret-i ki, (putlaştırmanın ta kendisidir,) Peygamberleri olarak zan ile kabul etmektedirler.

İşte onlar Peygamber olarak zâhiren inanmadıkları Hz. Muhammed-i alaya aldıklarını zannederlerken aslında onlar kendi hayallerindeki Peygamberlerinin ahlâkı nı ve sûretini bizlere göstermiş oldular. On sekiz bin âlemin içinden bir şeyler seçmek gerekse tabi i ki, kişi en çok sevdiği şey ne ise onu seçer. Onların sevdikleri de ne yazık ki, bu çirkinlikleri olmuştur.

İşte onlar da on sekiz bin âlemin içinden bula, bula bir garip (merkep) "üzerine bilinen" hayvan-ı diğer ismi (eşeği) ve (çirkin sûretli şeytan-ı) seçtiler. Çünkü kendi bâtın eşeklikleriyle ve çirkin şeytanlarla, ünsiyyet ancak zâhirde ki, eşekler ve çirkin şeytanlarla mümkün olabilirdi. Her ikisinin de birleşmesiyle, ortaya gelene-çocuğa, sıpa dendiği bilinen bir gerçektir. Ve âlemde en kötü sesin eşek-merkep sesi olduğu da bilinen bir şeydir.

Kim hangi hâl ile meşgul oluyorsa on da kendi ahlâkı vardır ki, o dışarıya çıkıyor demektir. İslâm'a sataşanlar en kötü sesli ve şekilli varlıklar olduklarını ahirette çok acı bir şekilde anlayacaklar, ancak iş işten geçmiş olacaktır.

İki arkadaştan biri diğerine belki, şaka yollu (eşek) demiş o da ben (eşek) sözüne kızmam demiş. Tabi i ki; eşeğin sözüne ve gürültüsüne kızılırmı? O ahlâkını ortaya koyacaktır. (İrfan ehli sadece seyr ve müşahede eder.)

Evet dünyamızda iki tür (merkep-eşek) vardır, biri dört ayaklı tabii olanları, diğeri ise iki ayaklı sûn-i

olanları dır. Tabii olanların mes'ûliyyetleri yoktur, sadece insânlara boğaz tokluğuna hizmet ederler. Sûn-i olanlar ise insânların sırtına binmeğe çalışarak kendilerine hizmet ettirmeğe çalışanlar dır.

Bana bakan Hakk-ı görür,
Dedi Rasûl.
Hakk olarak bakana Hakk-ı
Benlik ile bakana nefsini,
Gösterir Rasûl.

İşte batılıların bazılarının zaman, zaman bu tür davranışlarının gerçek sebeb-i, "Muhammed" aynasına baktıkları zaman kendi ahlâklarını görüp, o ahlâk-ı "Muhammed"e (s.a.v.) Efendimize ait olduğu zannı ile yanıldıklarının farkında bile olmadıkları gibi kendi ahlâklarını, yâni iç hallerini de ortaya koymaktadırlar.

Cenâb-ı Hakk'ın cilvesi, ne kadar mânidar değil-mi? Kişinin halini kendi ağzından ve fiilinden ortaya koydurduğundan şahit dahi gerekmiyor. Ancak; (48/18) "Şâhiden" olması dolayısı ile, Hakikat-i Muhammed-î ve (48/28) "Allah-ın şâhitliği yeter" hükmü ile o tür kimselerin (merkep-eşekliklerine ve çirkin şeytanlıkla-rına" şahit olmuş oluyorlar ki, başka şahitlere de zaten gerek kalmıyor.

Tabii ki, batının geneli bu demek değildir. Kimler bu düzenlemeleri yapıyorlarsa ve bu düzenlemeleri kim-ler tasdik ediyorlarsa, bu hükümler onlara aittir bizim kimseye diyecek ve tenkid edecek bir halimiz yoktur. Bu dünya da "irâde-i cüz-î" ile herkes serbest bırakılmıştır. Hür bir ülkede, hür insanlar olarak, ancak başkalarının din, îmân, mukaddesat, ırz, nâmus, mal, mülk ve kişilik haklarına sataşmadan yaşamak gerçek vicdan-î demokrasi olsa gerektir.

Bireyin hususiyyetlerinden olan bu hususlara sal-

dırmak barbarlığın ta kendisi olsa gerektir. Bu davranışlarla saldırdıklarını zannedenlerin halleri ve âkıbetleri ise yukarıda ifade edildiği gibidir. Böyle gafletli, cür-etli, ve haddini çok aşan fiil ve davranışlardan insânlık âlemi olarak, nezâketen de olsa çekinmeğe çalışmamız bütün insânlık âlemi için hayırlı olacaktır.

Çünkü o aşağılayıcı sûretlerle hakaret etmeğe çalıştıkları makam (rahmetenlil âlemiyn) dir, onlar dahi bu âlemin içinde olduklarından, onların dahi rahmet kaynağı ve varlık sebebleridir. Kişinin veya kişilerin rahmet kaynağına ve varlık sebeblerine şükran duyması gerekirken, böyle alaycı, aşağılayıcı ve küçük düşürücü tasvirlerle onu şekillendirmesi ne büyük vefasızlık ve nankörlüktür, yapanların ve her kesin vicdanına havale ediyorum.

Doğudan batıya tarihin hiç bir sürecinde onların Peygamberlerine ve mukaddesatlarına hiç bir zaman ve hiç bir şekilde böyle sevisiz davranışlar ortaya konmamıştır. Aksine her zaman hürmet edilmiştir. Çünkü onların kendilerine ait olduğunu zannettikleri Peygamberleri aynı zaman da bizimde Peygamberlerimiz'dir. Bu da, güya modern batının, halini ve arada ki insânlık anlayışını açık olarak ortaya koymaktadır.

Görüş ve anlayışla ilgili olduğu için yukarıda ki, geçmiş hadiseyi de bu vesile ile izah etmeye çalıştım.

Cenâb-ı Hakk gerçekten, bu âleme, gerçek olarak bakmamızı nasip etsin. Bu yolda yine o yüce Peygamberimiz bize yol gösterici olarak, Onun duası ile (yârabb-î bana eşyanın hakikatini göster.) Duasıyla bu kısmı da tamamlamaya çalışalım. Demek ki, eşya dediğimiz şey'iyyet'in başka bir hakikat-i daha varmış ki, böyle dile getirilmiş.

Bu eşyanın hakikatini anlayanlardan birinin sözünü de ilâve ederek son verelim.

Âyinedir bu âlem,
Her şey Hakk ile kâim,
Mir'ât-ı Muhammed'den,
Hakk görünür dâim.

Bütün, siz sayın okuyucu ve meraklıların gönüllerine ve idrâklerine sunulur.

Bu kadar îzahtan sonra özetle sonuca gelelim.

(1) Hz. Peygamberin sûretine şeytan giremez. Sebepleri yukarıda bahsedildi.

(2) Âzrâil ve bazı melekler girebilir.

(3) Hz. Peygamberin Medîne'de medfun cesed-i mübâreklerini, hayatları süresince görmüş olan sahâbî den başka, definlerinden sonra fiziki olarak kimse göremez.

(4) Özü ve Hakikat-i itibariyle de yaşadığı sürede de kimse görmedi, mevtinden sonra da kimse görmedi ve göremez.

(5) Hakîkat-i Muhammed-î olarak, tümü, küll-î itibariyle de kimse göremez. Ancak mahal itibariyle müşahede edilir.

Pekî! O diye görülenler nedir? Ve kimdir?

(1) Yukarıda da belirtildiği gibi. Azrâil ve bâzı melekler, Onun misli-olarak benzer-î, bir sûrette görünebilirler.

(2) Şeriat mertebesinde olanlara kendi hayalleri cihetinden (O) zannı ile görülebilir.

(3) Tarikat mertebesinde olanlar, muhabbetleri

ve hayallerinde şekillendirdikleri kıyafet görüntüsüne benzer şekilde görürler. Ancak yukarıda ki görüşlerdeki bazen cemâli hiç görülmez. Bazen de Cemâlinin bir bölümü görülür. Bâzen de kendisinin hiç görülmediği halde, sadece kişinin zannı içinde, gördüm ama hatırımda hiç bir şey kalmadı, demeleri şeklindedir.

Bazı cihat meraklısı kişilerin, Efendimizi, türlü savaşlarda türlü komutan gibi görmeleri ve diğer görüşler veya gösterişlerdir.

(4) Hakikat ehli kimselerin gördükleri ve kısmen bilgi aldıkları ve uyandıkları zaman bilinçlerinde o bilginin varlığının, his âlemine aktarıldığını bilenler ve o bilgiden faydalananlardır.

(5) Mârifet ehli kimselerin gördükleridir ki; İşte bunlar zâtını en kemâlli şekilde müşahede edenler ve çok açık bilgi alanlardır. Şek ve şüpheye yer yoktur. Bu hâle bir misâl verecek olursak Muhyiddîn-i Arab-î Hz. Ve Fusûsu'l Hikem dir. Ve bu kitabın hikmetlerle dolu olduğu bellidir. Ve sıradan bir insân-ın bu hikmetleri ortaya koyması çok zor bir iştir. Ancak gerçekten incele-yebilenler bu farkı görebilirler. Peygamber Efendimizin bu kitabı kendisine verdiğini yine aynı kitabın (dibâce-ön sözü) nde görüyoruz.

* * *

(C.1.S.99) Bu "fusûsu'ul Hikem" kitabı velâyet-i hâssa-i Muhammediyye'den,Cenâb-ı Şeyh-i Ekber (r.a.) efendimize verildi.

Aynı kitap (C.1.S.98) de de şöyle bir ifade daha vardır.

Binâen aleyh, Cenâb-ı Şeyh-i Ekber (r.a.) basar-ı basıret-i ile (s.a.v.) Efendimizin Sûret-i hakikatini ve rûh gözü ile Sûret-i Rûhaniyyesi'ni gördü. Ve câiz ki his âleminde kendine mahsus sûretlerini müşahede etti.

Zîra (s.a.v.) Efendimiz cemî-i merâtibi İlâhiyye ye câmî' dir. Ve hiç bir mertebe ile kayıtlı değildir.

Cenâb-ı Şeyh-i Ekber (r.a.) Efendimiz dahi onların kemâliyle vârisi olduğu itibariyle, onlar da bir mertebenin hükmü ile kayıtlı ve mahbus değildir. Rasûl-i Ekrem-i her hangi bir mertebe de müşahe de etmiş ise o rû'yet kendileri için (mübeşşire-müjde) olur.

Şimdi bütün mü'minler için Rasûl (s.a.v.) mi rû'ya da görmek iki yönlü olur.

(1) Hayatlarında ki, şekil, şemâili Peygamberiyye benzer-uygun olarak görülür.

(2) Kincisi âlem-i şehadette'ki, şekil ve sûretlerine kısmen uygun veya külliyyen uygun olmayan bir şekilde görülebilir. Her iki sûrette dahi gören Rasûl (s.a.v.) mi görmüş olur. Yukarıda bahsedildiği gibi, şeytan onun sûreti ile sûretlenemez........>

<........Görenin Rasûl-i Ekrem Efendimizi kendi asıl hallerine uygun olmayan bir şekilde görmesi, kendinin şeriat-ı Muhammediyye ye olan ilgisinin sûretidir. Binaanaleyh o görenin itikadında veya ilminde veya hâl ve makamında bir noksanlık vardır. Bu uygunsuzluk bunlara işarettir..........>

* * *

Biz yine yolumuza bir hatıram ile devam edelim.

Geçmişte bir gün yine Arapça hocam Ahmet Elitaş ile ders bittikten sonra sohbet ediyorduk, bu esnada sohbet arasında İmâm-ı A'zam efendimizden bir rû'ya-zuhuratını anlatıyordu. Mevzuumuzla ilgili olduğu için hatırıma geldi ve onu da ilâve etmeyi uygun buldum.Şu an hatırımda kaldığına göre şöyle anlatıyordu. (Cenâb-ı Hakk kendisinden râzı olsun.)

İmâm-ı A'zam Ebu Hanefi Hz. Gençlikle olgunluk devreleri arasında şöyle bir zuhurat görürler.

(Bir gece manâ âleminde Peygamber Efendimizin mübarek Cesed-i şeriflerinin kemiklerini gördüm ve hemen onları alıp göğsüme doldurdum, sabah uyandığımda çok heyecanlı idim, nasıl yorumlayacağımı bilemediğim için merak içinde idim, derken aklıma bu zuhurat-ı birine sormam geldi, yakın tanıdıklarımdan birine dedim ki; "Bu zuhurat-ı sen kendin görmüş gibi şu falan kişiye anlat." Gönderilen bu kişi zuhurat yönünden kendisine güvenilen kimselerden imiş. Zuhurat-ı anlatmaya giden kimse o kimsenin huzuruna gidip bu zuhurat-ı ben gördüm diye anlatınca, zuhurat-ı dinleyen kimse az düşündükten sonra, "sen bu zuhurat-ı göremezsin, kim görmüşse o gelsin yahut ismini söyle demiş." Bunun üzerine o kişi zuhurat-ı görenin İmâm-ı A'zam olduğunu söyleyince "tamam şimdi oldu o görür" demiş.) Bu zuhurat hakkında o kişinin nasıl yorum yaptığı şu an aklımda değil ama şöyle düşünebiliriz.

Bilindiği gibi binaların en önemli unsurları hangi tür malzemeden olursa olsun "direkleri-iskeletidir." Kemiklerimizde beden binamızın-fiziken insânlığımızın temel iskeleti, direkleridir. İşte Efendimizin sûretini ayakta tutan kemiklerinin, İmâm-ı A'zam efendimizin göğsüne yani gönlüne girmesi dinimizin sûret-i-şeriati Muhammed-î olan dinimizin zâhiri sûretinin İmâm-ı A'zam ebu Hanefi Hz. Gönüllerinde inşa edileceğinin ifadesidir, diyebiliriz ki, zâten de öyle olmuştur. Bu hususta daha çok söz söylene bilir, biz bu kadarla bırakalım okuyanlar kendilerine göre yorumlar geliştirebilirler.

* * *

Cüneyd-i Bağdağdî'den de bir hatıra nakledelim.

Kaynağını hatırlayamadığım ancak aklımda kaldı-

54

ğına göre. (Bir gün Cüneyd-i Bağdağdî, Bağdat'ta bir nehrin üzerinden karşıya geçerken köprü üstünde oyun oynayan çocuklara rastlamış, yerde de bezden yapılmış bebekler varmış, Cüneyd-i bağdağdî çocuklara ne yaptıklarını sormuş, çocuklarda evlenme oyununu oynadıklarını söylemişler. Bunun üzerine kimi evlendiriyorsunuz? demiş, Çocuklarda bez bebekleri göstererek, "Muhammed (s.a.v.) ile Aişe (r.a.) evlendiriyoruz" demişler. Bunun üzerine Cüneyd-i Bağdağdî, böyle oyunmu olur? Diyerek bez bebekleri köprünün altından geçen nehre atmış. Tabii ki, çocuklar da bu hale çok üzülmüşler.

Daha sonra evine giden Cüneyd-i Bağdağdî mura kabeye dalmış, murakabesinde Peygamber Efendimizi karşıdan gelirken görmüş, ancak Peygamber Efendimiz kendisine iltifat etmeden yanından geçip uzaklaşmış. Bu hale çok üzülen Cüneyd-i bağdağdî hemen arkasından koşup, "ya Rasûlüllah ne oldu, fakire hiç iltifat etmediniz," demiş. Bunun üzerine Peygamber Efendimiz, "sende bize iltifat etmedin nehire attın" demiş. O da; "Ama efendim nasıl olurdu, çocukların oyunu yanlış değilmiydi"? demiş. Bunun üzerine "benim namıma yapılan her şey orada beni temsil eder" demiş.

Hemen kendisine gelen Cüneyd-i Bağdağdî ertesi gün o çocukları bulup onlara yeni bebekler getirip gönüllerini almış.)

Bu hikâyenin mevzuumuzla ne ilgisi vardır,? denirse çok açıktır. Çünkü kendisinin namına görülen her şey Onu bulunduğu o mertebesi itibariyle temsil etmektedir. Yukarıda da belirtildiği gibi bütün âlemde zuhurda olan Hakikat-i Muhammed-î dir. Âlem kitabında yazılan (68/1) "yesturun" her bir "satır"da Onun bir vechi vardır, çocukların oyunu da (yesturun) "satırlar" dan bir satır olduğundan, kendinden gayrıları değildir.

Bağdat'ı ziyarete gittiğimiz bir gezi esnasında idi

55

şehrin içinde bir ziyarete gidiyorduk ve bir nehrin üzerinden karşıya geçmemiz gerekiyordu işte tam o sırada bu hikâye aklıma geldi ve o hadiseyi köprüden geçinceye kadar hep düşündüm ve yaşadım.

Bu hadiseyi de böylece naklettikten sonra sonuca doğru yolumuza devam edelim.

Pekîîî Efendimizi zuhuratımızda görmek için ne yapmalı,? Bu soruya evvelâ lâtifeli bir hikâye tarzında cevap verip sonrada gerçeğini anlatmaya çalışalım.

Kasabanın birinde bir derviş varmış Hz. Peygamber Efendimizi rû'ya-sında görmek istermiş, bir gün hocasına, efendim ben Peygamber Efendimizi rû'ya-da görmek istiyorum, ne yapabilirim diye sormuş. Hocası da, kolay oğlum demiş ve devam ederek, hemen git bir kilo pirzola al onu iyice tuzla sonra pişir ve güzelce ye, yalnız sakın haa su içeyim deme ve öylece yat demiş. Bunun üzerine söyleneni yapan derviş işini bitirince merakla uykuya yatmış ancak uyuyunca uykusunda şarıl, şarıl akan dereler, sular görmeğe başlamış ve sabah olunca uyanıp hocasının yanına gitmiş.

Hocası da (ne oldu oğlum Peygamberimizi gördünmü?) demiş, bunun üzerine derviş "hayır efendim" göremedim demiş, hocası, "o halde ne gördün" demiş, dervişte, "efendim, şarıl, şarıl akan dereler, çeşmeler, sular gördüm," demiş. Bunun üzerine hocası, "tabii öyle olacak yedin tuzlu pirzolayı, su da içmediğin için, suya yandın suları görmeğe başladın, işte bunun gibi, " ne zaman, için Peygamber aşkıyla yanacak, o zaman Onu da görebilirsin" demiş.

Bu hikâye peygamber Efendimizi duygusal yönden görmenin tarifini yapar ki, bu ve benzeri görüşler sathi ve zâhirî'dir, aynı zamanda geçicidir. Onu daha kalıcı olarak görmek ve bu görüşe devamlı sahip olmak

daha sağlıklı bir görüş ve anlayış olacaktır. Bu halin oluşması için güzel bir tasavvuf ve irfaniyyet eğitimi alınması lâzım gelmektedir. Bu da oldukça gayret isteyen ve ehil ellerde olaşacak bir husustur.

Eğer bir kişi yol ehli (sâlik) ise ve bağlı olduğu yer de irfan-î hakikatlerden haberdar ise, evvelâ o sâlik-i (fenâfişşeyh) yapar, yani, irfan ehli olan şeyhinde fâni olur, yânî eski süflî ahlâklarını terk edip bağlı olduğu yerin ahlâkıyla ahlâklanmaya başlar bunun kemâlinde (tahallâku bi ahlâk-ı şeyh) olur. Bunun da daha yukarılarına doğru seyrini sürdürmeyi devam ettiren yolcu (sâlik) (fenâfirrasûl) makamına erer işte orada bundan böyle Peygamberinde fânî olmuş olarak yaşar, ahlâk-ı (tahallaku bi ahlâk-ı Rasûlüllah) olur. Yânî Ona benzer bir ahlâk sahibi olur. İşte bu yüzden adeta hep Onunla olduğundan, Onda fânî ve yok olduğundan Onu görme dahi düşer, yerine Onu Onunla yaşamak gelir. İşte bu hâl devamlılık üzere ve kişinin mertebesi olur. Muhammed (s.a.v.) gözünden hakk-ı görür.

Yolcu (sâlik) biraz daha yoluna devam ederse, bu sefer aynı kimse de, irfan ehli olan şeyhinde (fenâfillâh) Allah'ta fânî yok olur, bu sefer ahlâk-ı (tahallâku bi ahlâkıllâh) ahlâk-ı Allah'ın ahlâk-ı olur. Böylece de Hakk gözünden bakarak bütün âlemde Hakikat-i Muhammed-î den başka bir şey göremez.

Nusret babamın dediği gibi "Rahmetullahi aleyh"

Senden baktım âleme yine Allah-ı gördüm,
Hakk gözüyle de seni ya Hz. Muhammed.

Diyerek bunları terennüm etmeye başlar. Bu işlerin tahakkuku için yönelinen kimsenin mutlaka bu işlere irfân-ı olması gerekmektedir, eğer yoksa bu işlerin hiç birisi olmaz. Şeyh diye bilinen kimse eğer sadece şeyhlik mertebesinde ise bunları bilmez, belki sözlerini

bilir fakat tahakkukunu bilemez. Eğer o kişi hem şeyh hem de gerçek bir ârifse o zaman iş değişir, ancak bu gibi kimseleri bulmak oldukça zordur, çünkü çok nâdir yetişirler.

Evet, Hz. Peygamber Efendimizi ve hakikat-i Muhammed-î hazret-i ni her zaman müşahede etmeyi öğrenmeliyiz, işte o zaman bizler de âhır zâmanın gerçek (sahabî'si) hükmüne girmiş oluruz ki, devamlı rû'yet-tir. Ömürde bir iki def'a zuhurat görülür veya hiç görülmez, ama kişi bâtın ve irfan ehli ise Ondan mânen hiç ayrılmaz. Çünkü kendinin de varlık sebebinin o olduğunu çok iyi bilir. Ve bilir ki, O aynı zamanda (eb-ul ervahtır) yani ruhların babası'dır. Birey ve genel olarak ta, baba ve oğul aynı evin ehli olduklarından bu yolla da sâlik o mübarek ehli beyt-e de dahil olmuş olur. Ev halkı ise her zaman beraberdir. Sâlik'in gönlüde (95/3) "ve hezel beledil emin" (emin belde-emin hane) olduğundan derviş'te, (sâlik'el emin) dir. Çünkü zâten (Eb'ul ervah) olan babasının da ilk vasfı (Muhammed'ül Emin) dir. İşte bu eminlik ve güven içinde olan kimse, her an bir bakıma, "müşahede-i Rasûlüllah" bir bakıma da "müşahede-i Allah" ile olur. Bunları iyice anlamak için, Hakikat-i Muhammediyye yi ve hakikat-i İlâhiyye yi her mertebesi itibariyle iyi bilen bir ârif kimseye ihtiyaç vardır.

Gerçek manâ da Peygamber efendimizi görmek diğer ifade ile anlayıp müşahede edebilmek ancak bu yolla olabilmektedir. İşte (men reanî fekat reel Hakk) hakikatini ve görüşünü, yani Muhammed aynasında Allah-ı (c.c.) seyretmeyi ancak o tür kimseler yerli yerince değerlendirebilirler.

Netice itibariyle iki ana görüş ortaya çıkmakta biri beşer-î ve nefs-î hayaliyle olan kesret görüşü.

Diğeri ise "fenâfirrasûl" olduktan sonra gerçek manâsı ile Onu görüştür. Tabii ki her iki görüşünde kendi içinde bir çok mertebeleri olduğu yukarıda anlatılmağa çalışıldı.

Bütün bunları özetlersek, çıkan netice gerek sûret-i gerek manâsı ile asl-î olan Muhammed-î (s.a.v.) görmek mümkün değildir. Ancak ne kadar değişik, değişik olarak ta görülse ondan gayrı da değildir. Yine odur ancak zât-ı itibariyle değil, zuhurları itibariyledir ki yine kendisidir, en kemalli görüş ise yukarıda bahsettiğimiz gibi irfan ehli âriflerin görüşüdür, diye özetleyebiliriz.

Buraya gelmişken bir hususu daha anlamaya çalışalım. Bu da ahirette ki, görüştür.

Temiz pak mü'minler olarak her kesin arzusu ahirette kendisine komşu olmaktır. Kendi (Makam-ı Mahmut'ta) olacağından, bu makam da, en yukarıda olacağından, daha aşağıda ki, mü'min'ler Onun komşuluğundan ve görüşünden mahrum'mu kalacaklardır, eğer böyle olursa onlara haksızlık edilmiş olmayacakmı'dır? Sorusu akla gelmektedir.

El cevap: hayır kimseye haksızlık edilmeyecektir. Çünkü, bütün mertebelerin sahibi o olduğundan cennetin her mertebesinde de makam-ı olduğundan orada ki, mertebesi itibariyle o mertebenin ehli ile onlarla ünsiyyet'te bulunacaktır, yine bu hakikat-i sadece irfan ehli olanlar anlayacak diğerleri ise dünyadaki hayali anlayışlarıyla göreceklerdir. O halde dünyada iken Ona ne yönlü ne kadar yaklaşmış ise oda ona o yönlü o mertebesi itibariyle komşu olacaktır. "Allah-u aglem" Allah daha iyisini. Amennâ ve saddaknâ.

Bu mevzua girmişken bir de Efendimizin siyer kitaplarında bildirilen şemâili şeriflerini kısaca bildirelim.

Hazreti Hasan diyor ki; Dayım Hint İbni ebi Hale den Rasûlüllah ın hilye i şeriflerini anlatmasını istedim. O bunu iyi anlatırdı.

...ŞÖYLE DEDİ. Rasûlüllah (s.a.v.) irice kemikli idi. Mübarek yüzleri ayın 14 ü gibi parlardı. Orta boydan biraz daha uzun, uzun boyludan da biraz kısa idi. Başı büyükçe saçları düz ve kıvırcık arası idi. Saçlarını bazen iki tarafa ayırır bazen ayırmazdı. Uzattığı zaman kulak yumuşaklarına ulaşırdı.....

Beyaz tenli alnı geniş uzunca ve hilâl kaşlı idi. Kaşları birbirinden uzak ve arası açık idi. İki kaşı arasında bir damar bulunurdu ki, öfkelendiği zaman belirirdi. Burnu hafif uzunca ve kavisli idi. yüzünde daima bir nûr parlardı. Her gören bunu farkedebilir di. Burun kemiği belirgince ve mevzun idi.

Sakalı gür idi....gözlerinin siyahı tam siyahtı. yanakları düzgün, ağzı genişçe, dişleri gayet düzgün, beyaz parlak ve araları açıktı. Göğsünden karnına doğru olan tüyler gayet yumuşak idi. Boynu düzgün ve parlak olup bir gümüş temizliğini andırırdı........Yaratılışı mutedil, sıkıca etli, vücûdu sağlam ve kendine sahip idi. Karnı göğsüyle beraber olup şişman değildi.

İki omuzları arası uzakça olup göğsü genişti. Eklemleri ince idi. Saçlarının teninde başladığı yer, teninden net çizgilerle ayrılmıştı. Göğsü ile göbeği arasındaki kıllar bir hat çekilmiş gibi idi. Bundan başka memeleri ve karnının diğer taraflarında kıl yoktu.Kolları bilekleri ve göğüs üzerlerinde kıl vardı. Bilek kemikleri uzundu. Elleri geniş, uzun, kemikleri düzgün idi, elleri ve ayakları kuvvetli idi.

El ve ayak kemikleri mutedil uzunlukta idi. ayaklarının altı yere bastığında ortası yere değmeyecek şekilde çukur idi. Ayaklarının derisi gayet yumuşak olup

kırışık değildi. Pürüzlü değildi...Ayaklarını yıkarken kullandığı su hemen akar giderdi. Yürürken ayaklarını yerden sağlam ve çevikçe kaldırırdı.

Daima önüne bakarak yürürdü. yürürken hızlı yürür, bu yürüyüşü yokuştan inen bir kişinin yürüyüşünü andırırdı. Yere bakışı gökyüzüne bakışından fazla idi. bakışlarının çoğu tefekkürdü...Yürürken ashabını önüne alır, bunu da şöyle izah ederdi.. Arkamı meleklere bırakın yani melekler beni muhafaza ediyorlar buyururdu. Karşılaştığı kimseye ilk selâm veren o olurdu........

Bu hususu da böylece belirttikten sonra, bir fikir vermesi düşüncesiyle gelelim efendimize hitaben yazılmış üç ayrı mertebe'den, (tarikat, hakikat ve ma'rifet) mertebelerinden üç şiir türünün ifadelerine.

(1982) Senesinde Hacc niyetiyle bulunduğumuz (Medine-i Münevvere de Ravza-i Mutahhara da) yazmış olduğum tarikat mertebesinden olan bu şiirimsi yazımı buraya da alıyorum.

Ya Rasûlüllah

Yüzüm yok iken geldim kapına,
Gönül rüzgârı savurdu katına,
Binmiş idim ben sevgi atına,
Boş çevirme ellerimi ya Rasûlüllah.

Senin ismin ile çarpar kalbim,
Gözetmezsen ne olur benim halim,
İsmini anmadan durursa kalbim,
Boş çevirme ellerimi ya Rasûlüllah

Ravzana aldın bu günahkârı,
Yitirmiştim ben ezelden arı,

Günahımı yüzüme vurma bari,
Boş çevirme ellerimi ya Rasûlüllah,

Sana lâyık olmadım bir türlü,
Ağlar gözlerim geceli gündüzlü,
Kalbim temizlenmedi pürüzlü,
Boş çevirme ellerimi ya Rasulullah

Gönlüm köşesinden çıktı bir ışık,
Ben sana belki ezelden âşık,
Sensin bütün cihanda tek mâşuk,
Boş çevirme ellerimi ya Rasûluüah.

İsmini anmadan geçmez ânım,
Sana kendimden daha yakınım,
Gönülden gönüllere akanım,
Boş çevirme ellerimi ya Rasûlüllah.

Sevgin kalbimde yanıyor her an,
Gözlerimden akan yaş değil kan,
Cemâlini gösterdiğin zaman,
Boş çevirme ellerimi ya Rasûlüllah.

Senin içün bu âlemde cümbüş var,
Cümleler dosttur kalmadı ağyar,
Sana kâinat olur hep bahar,
Boş çevirme ellerimi ya Rasûlüllah.

Huzuruna vardım girdim ravzana,
Anlayamazsam seni vah bana,
Feda olsun varlığım hep sana,
Boş çevirme ellerimi ya Rasûlüllah.

Gafletle geçiyor şamu seher,
Seni bilmek ne zormuş meğer,
Seni anlamadan gidersem eğer,
Boş çevirme ellerimi ya Rasûlüllah.

Hicret ettin Mekke'den Medine'ye
Ben de ederim hicret içeriye,
Kazancımız kalmazsa geriye,
Boş çevirme ellerimi ya Rasûlüllah.

Başımı koydum ezelde önüne,
Hesabım kalmasın mahşer gününe,
Yüzümü tuttum hep senin yönüne,
Boş çevirme ellerimi ya Rasûlüllah,

Kölen olsam hep kapında kalsam,
Lütfundan mânâ gülleri alsam,
Varlığımla seni anamazsam,
Boş çevirme ellerimi ya Rasûlüllah.

Aciz ve de naciz biçareyim,
Baştan aşağı harab, yareyim,
Ciğerim delik pare pareyim,
Boş çevirme ellerimi ya Rasûlüllah.

Lütfetmezsen nolur benim halim,
Yalvaracak güçte değil kalim,
Geçiyor günler gafletle daim,
Boş çevirme ellerimi ya Rasûlüllah.

Görüp de cemâlin veririm can,
Sana salât-u selâmlar her an,
Aşkındır yine gönlümde yanan,
Boş çevirme ellerimi ya Rasûlüllah.

Bir nefes ayrılsam ona yanarım,
Mecnunum yine kalmadı kararım,
Gönlümdesin de neden ararım?
Boş çevirme ellerimi ya Rasûlüllah.

Seni anmak hayat verir bana,
İçeyim aşkını hep kana kana,

Eylerim niyaz kalmasın sona,
Boş çevirme ellerimi ya Rasûlüllah.

Davetin ile ravzana geldim,
Lâyik değil iken selâm verdim,
Zâhir de olsa lütfuna erdim,
Boş çevirme ellerimi ya Rasûlüllah.

Sensin âlemde varlığa sebep,
Ey gönül darılma; edeb, edeb,
Düşersem de bir gün gaflet edip,
Boş çevirme ellerimi ya Rasûlüllah.

Medine-i Münevvere (4.10.1982)

Bu da hakikat mertebesinden yazılmış bir şiirimsi yazımızdır.

Hz. Muhammed (s.a.v) efendimizin, bazı isimlerinden küçük bir şiir demeti.

Doğdu beş yüz yetmiş bir de on üç.
Alemlere müjdelendi bu güç.
Varlığı oldu her şeye öğünç.
Evvel ***yetim*** sonra ***öksüz*** Muhammed (s.a.v.)

Abdülmuttalip aldı yanına,

Muhabbetle, bastı hep bağrına,
Her zaman üstündü akranına,
Hacerul Esved-i koydu yerine***,*** ***Emin*** Muhammed.
(s.a.v.)

Hira başladı şereflenmeğe.
Değiyordu hep gidip gelmeğe.
Rabb'ın dan çok ilimler almağa.
Nihayet. Cibrilden geldi ***Ikra'*** Muhammed. (s.a.v.)

Rabb-ı dedi ki; kalk, ey bürünen**.** *(müddessir)*
Bütün âlemde benim görünen. "bürünmek"
Varlığında aşikâr bilinen.
Elbiseni temiz tut ya ***müddessir*** Muhammed (s.a.v.)

Zemmedilmeğe başlandı hemen. (zem edilmek)
Çoğaldı onu yakıynen seven. (küçük düşürülmek)
Günler geçerken verdi hep güven.
Gayret eyledi yılmadı ***müzzemmil*** Muhammed.
(s.a.v.)

Tahakkuk etti hüvviyyetiyle.
Zuhur etti Musâ kemâliyle.
Sardı âlemi muhabbetiyle
Bir ismi de ***Tâ-Hê*** Muhammed. (s.a.v.)

Sin-i ; İnsân-a eyledi rumuz. (işaret, sembol)
Böylece tam oldu huzurumuz.
Sevindik hep kızımız,oğlumuz.
Ümmetine misâl oldu ***Yâ-Sîn*** Muhammed. (s.a.v.)

Zâtın zuhuru oldu tamam.
İşte bu, ümmete gerçek bayram.
Oldu vahy, gönüllerde imam.
Onun ahlâk-ı hep ***Kûr'ân*** Muhammed. (s.a.v.)

Makam-ı Mahmud'dan al haberi.
Kalk iyi değerlendir bu yeri.
Terketme Hakk'a seyr'ü seferi.
Bak gör bir ismi de ***Mahmud*** Muhammed. (s.a.v.)

Başladı Peygamberlik oyunu.
Çevresi seviyordu huyunu.
Yüceltikçe yüceltti soyunu.
Böylece oldu ***Hazret-i*** Muhammed. (s.a.v.)

Görüşünü arttır biraz daha.
Çok geniştir âlemdeki saha.
Gir gönüle bakma sola, sağa.
Bütün âlemlerin zuhuru, ***Hakikat-i*** Muhammed.
(s.a.v.)

İnsân âlemde Hakk'ın aynası.
Belki mubalâğa, görünen aynısı.
Bu Hakk'ın zatına hep çağrısı.
Bütün âlemde ***İnsân-ı Kâmil*** Muhammed. (s.a.v.)

Ahad'ın sırrı belirdi onda..
Ahad on üç tür, bilindi burda
Kalmadı hiç bir perde ortada.
Ahad bir mim ile oldu, ***Ahmed*** Muhammed. (s.a.v.)

Bu şiir de Nusret babamın (r.a.) hakikat ve ma'rifet mertebesinden yazılmış çok güzel bir şiiridir. Anlaşılması oldukça zordur, çok iyi okunması lâzımdır. Efendimize olan muhabbet ve irfaniyyetin nasıl olması gerektiğini açık olarak ifade etmektedir.

Fahri âlem Efendimize

Bu gün gönlüm kaynıyor, sebeb bilmem ne hikmet.
Misafiriz âlemde, ev sahibim Muhammed. (s.a.v.)

Seher vakti Nûsret'in senden şefaat bekler,
Ümmete vermek için, ya Hazret-i Muhammed. (s.a.v.)

Mahbesin içindeyim, saatin dördündeyim,
Ağlar seni beklerim, ya Hazret-i Muhammed. (s.a.v.)

Kula secde yok derler, sana dahi olmazmış,
Kırk yıl secdem sadır, ya Hazret-i Muhammed. (s.a.v.)

Bilmez âlem bu sırrı,bir Hakk O'nda sen varsın,
Gören O görülen sen, ya Hazret-i Muhammed. (s.a.v.)

Dışı sana benzeyen, içi Hakk'tır şüphesiz.
Birden gayrı ne vardır, ya Hazret-i Muhammed. (s.a.v.)

Kâinatın mi'râc-ı veliler de son bulur,
Veli sende yok olur, ya Hazret-i Muhammed. (s.a.v.)

Seni görmeyen bir göz, sana yanmayan bir dil,
Varsa eğer şaşarım, ya Hazret-i Muhammed. (s.a.v.)

Seninle bitti firkat, sende bulundu vuslat,
Sana feda bin Nûsret, ya Hazret-i Muhammed. (s.a.v.)

Senin isminle dahi titremeyen bir gönül,
Varsa eğer şaşarım, ya Hazret-i Muhammed. (s.a.v.)

Senden baktım âleme, yine Allah'ı gördüm,
Hakk gözüyle de seni, ya Hazret-i Muhammed. (s.a.v.)

Bir şehre vardı yolum, kalpten nûr ile doldum,
Her vârımla sen oldum, ya Hazret-i Muhammed. (s.a.v.)

Arşa bastı ayağım, kıble oldu durağım,
Sende kayboldu Nûsret,ya Hazret-i Muhammed. (s.a.v.)

Not = Yukarıda ki şiirin (8) inci satırında ki **"kırk yıl secdem sanadır"** ifadesi okuyanlara ters gelmesin, çünkü bu sözler değişik mertebeden, Hakikat-i Muhammediyye ye göre söylenmiştir, zuhuru Muhammediyye ye göre değildir. Hz. Rasûlüllah'ın bâtını na ve hakikatine göredir, sûret ve zâhirine göre değildir.

O nun bâtını "Hakk" zâhiri ise "halk"'tır, ifade edilen secde bâtınına'dır. Bâtını ise "Hakk" olduğundan en geniş mânâda hakk' ın zuhur mahalli olan Hz. Muhammed (s.a.v.) min şahsında yapılan secde dileği doğrudan Hakk'a olmaktadır.

Kâ'be ye dönerek secde eden bütün Müslümanlar, tabii ki onun taş yapısına değil, özünde bulunan hakk'ın tecellisinedir.

Meleklerin Âdem’e secde etmeleri onun toprak kalıbına değil, özünde bulunan Hakk’ın varlığınadır.

Bu sahada söz çoktur yeri olmadığı için bu kadar izahı yeterli bulalım ve Hz. Rasûlümüzü gerçek mertebeleriyle idrak edip anlamaya gayret edelim.

Bu özet bilgiler inşeallah soran ve okuyan kardeşlerimize bir ışık tutmuştur. Temennimiz kendilerini tanıma yolunda çalışma yapmalarıdır. Cenâb-ı Hakk bu dünya hayatında her birerlerimize kolaylıklar versin ve bu dünyanın değerini bilenlerden eylesin.

Allah hakk söyler hakk-ı söyler.

Böylece bu yazımızıda bitirmiş olduk.

(Elhamdülillâhi Rabbil âlemîn)

Hamd Ona mahsustur en güzel hamd eden ve edilen de Odur.

NOT=Bundan sonraki sorulara cevap veremeyeceğim, her kese selâmlar, kusura bakılmasın çünkü kendi kitaplarımı yazmağa vaktim kalmıyor. Hoşça kalın.

“DAHA EVVELCE ÇIKAN KİTAPLARIMIZ”

(Gönülden Esintiler)

1. Necdet Divanı:
2. Hacc Divanı:
3. İrfan Mektebi, Hakk Yolu’nun Seyr defteri:
4. Lübb’ül Lübb Özün Özü,(Osmanlıca’dan çeviri):
5. Salât- Namaz ve Ezan-ı muhammedi’de Bazı hakikatler:
6. İslâm’da Mübarek Geceler, bayramlar ve Hakikatleri:
7. İslâm, İmân, İhsân, İkân, (Cibril Hadîs’i):
8. Tuhfetu’l Uşşâkiyye, (Osmanlıca’dan çeviri):
9. Sûre-i Rahmân ve Rahmâniyyet:
10. Kelime-i Tevhid, değişik yönleriyle:
11. Vâhy ve Cebrâil:
12. Terzi Baba (1) ve Necm Sûresi:
13. (13) On üç ve Hakikat-i İlâhiyye:
14. İrfan mektebi, “Hakk yolu”nun seyr defteri ve şerhi
15. Altı Peygamber (1) Hz. Âdem (a.s.)
16. Divan (3)
17. Kevkeb. Kayan yıldızlar.
18. Peygamberimizi rû’ya-da görmek.

“ÜZERİNDE ÇALIŞTIĞIMIZ KİTAPLARIMIZ”

**. Sûre’i Feth :
**. Altı Peygamber (2) Hz. Nûh (a.s.)
**. Sûre’i Yûsuf ve dervişlik:
**. Mektuplar ve zuhuratlar:
**. Ve bir çok diğerleri.........

69

NECDET ARDIÇ
Büro : Ertuğrul mah.
Hüseyin Pehlivan caddesi no. 29/4
Servet Apt.
59 100 Tekirdağ.

Ev : 100 yıl Mahallesi uğur Mumcu Cad.
Ata Kent sitesi A Blok kat 3 D. 13.
59 100 Tekirdağ

Tel (Büro)	: (0282) 263 78 73
Faks	: (0282) 263 78 73
Tel (ev)	: (0282) 261 43 18
Cep	: (0533) 774 39 37

Veb sayfası: Amerika: <**http:// necdetardic. org/**

Veb sayfası: Amerika: <**www.necdetardic.info>**

Veb sayfası: Almanya:**<www.terzibaba.com>**

MSN Adresi:
Necdet Ardıç <**terzibaba13@hotmail.com**

Basıldığı yer Flâş matbaası:

Arka kapağa konacak.

Evvelâ bakmayı öğren sonra görmeyi,
Daha sonra bütün bunları değerlendirmeyi,
Kendini tanı baştan sonra âlemi,
Aç gözün gör âlemdeki Hakikt-i Muhammediyye yi.